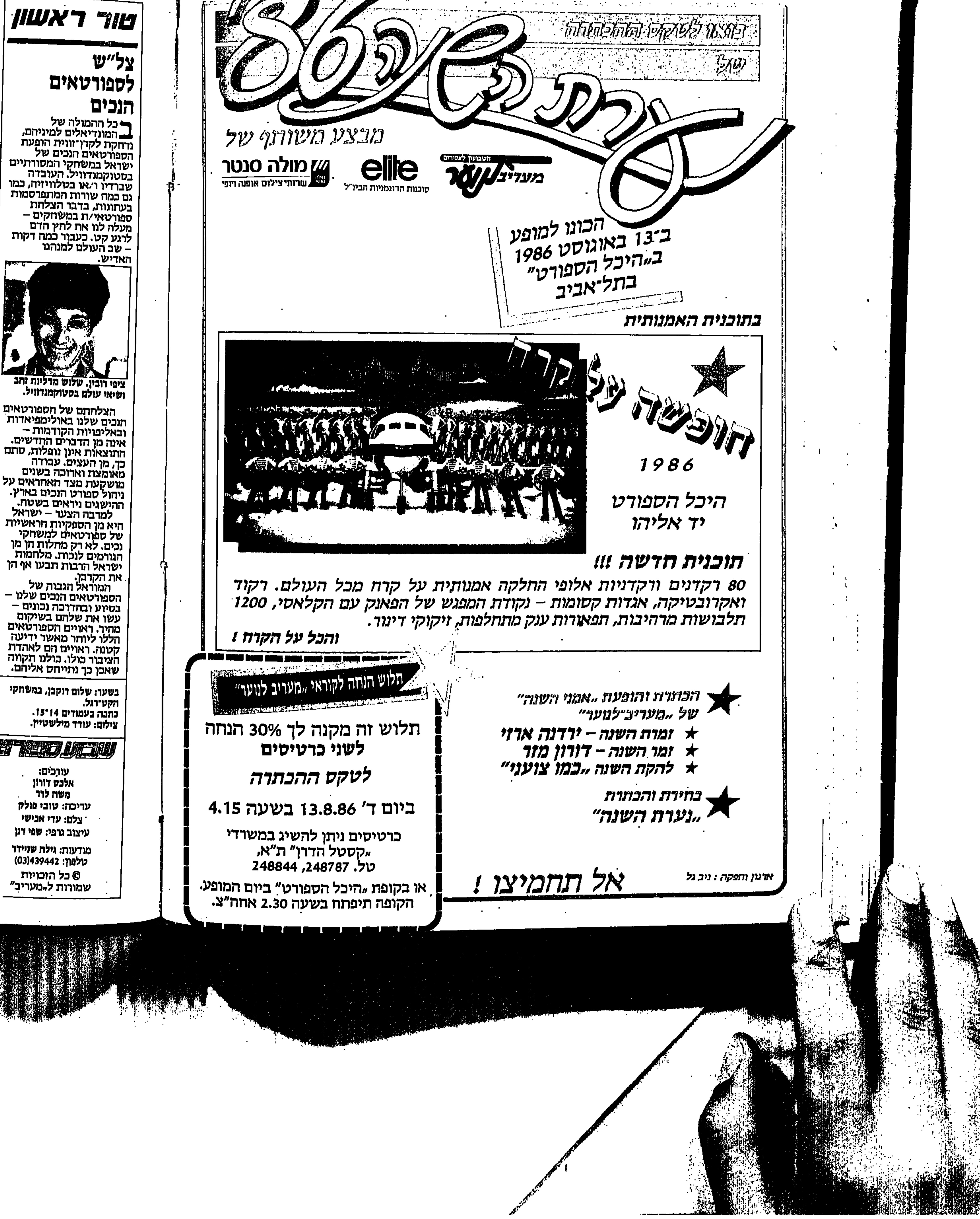

מעריב
מה הולך
ב"קרקס הכדור גל"
של רוקבן
כתבתו של משה גורלי,
עמודים 14–15
שים יד על "באד"
עכשיו, יש לי אהבה חדשה
צלולה יותר, חלקה יותר
וחזקה בדיוק כמו שצריך ו
באדוויזר. אני קורא לה "באד".
אם גם אתה רוצה
ליהנות מבירה טובה
שים יד על באד.
Budweiser
באדוויזר
בירה ברמה אחרת

טור ראשון

צל"ש לספורטאים הנכים

בכל ההמולה של המונדיאלים למיניהם, נדחקת לקרן־זווית הופעת הספורטאים הנכים של ישראל במשחקי המסורתיים בסטוקמנדוויל. העובדה שברדיו ו/או בטלוויזיה, כמו גם כמה שורות המתפרסמות בעתונות, בדבר הצלחת ספורטאי/ת במשחקים – מעלה לנו את לחץ הדם לרגע קט. כעבור כמה דקות – שב העולם למנהגו האדיש.

ציפי רובין. שלוש מדליות זהב ושיאי עולם בסטוקמנדוויל.

הצלחתם של הספורטאים הנכים שלנו באולימפיאדות ובאליפויות הקודמות – אינה מן הדברים החדשים. התוצאות אינן נופלות, סתם כך, מן העצים. עבודה מאומצת וארוכה בשנים מושקעת מצד האחראים על ניהול ספורט הנכים בארץ. ההישגים ניראים בשטח.

למרבה הצער – ישראל היא מן הספקיות הראשיות של ספורטאים למשחקי נכים. לא רק מחלות הן מן הגורמים לנכות. מלחמות ישראל הרבות תבעו אף הן את הקרבן.

המוראל הגבוה של הספורטאים הנכים שלנו – בסיוע ובהדרכה נכונים – עשו את שלהם בשיקום מהיר. ראויים הספורטאים הללו ליותר מאשר ידיעה קטנה. ראויים הם לאהדת הציבור כולו. כולנו תקווה שאכן כך נתייחס אליהם.

בשער: שלום רוקבן, במשחקי הקט־רגל.
כתבה בעמודים 14־15.
צילום: עודד מילשטיין.

שבועספורט
עורכים:
אלכס דורון
משה לור
עריכה: טובי פולק
צלם: עדי אבישי
עיצוב גרפי: שפי דגן
מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

© כל הזכויות
שמורות ל"מעריב"

כותבים

יש בסיס של אמת בהיאבקות

רבים מבין הצופים בתחרויות ה"קאטץ'" סבורים כי היאבקות בנוסח זה היא בלוף אחד גדול. לשאלתי מדוע הם סבורים כך – לא קיבלתי תשובה ישירה מאיש. התשובות היו, כרובן, מגומגמות בנוסח "סתם ככה", ו"הרגשה שזה בלוף" וש"הכל מסודר וקבוע מראש" ועוד ועוד.

אני סבורה שיש להתייחס לענף ספורט זה, המרתק מיליונים ברחבי העולם, הן באולמות והן באמצעות מסכי הטלוויזיה, בצורה שונה לחלוטין. אם נכון שכל המופע הוא בלוף – לא היינו רואים מתאבקים פצועים. איש אינו "מת" להיפצע רק למען ההצגה. יש בכך סיכון גדול הרבה מן הכסף המצפה להם בסיום המופע. לעתים אפשר לאבד חיים ברגע.

רבים מהמתאבקים זקוקים לניתוחים. לרבים מהם צלקות לכל החיים. ואם כל זה היה בלוף אחד גדול, מדוע קיימות בארה"ב ארבע התאחדויות לספורט זה ושבעה איזורי תחרות. האם מיליוני אמריקנים מטומטמים ורק אנחנו החכמים ?

ת"א — צ.בן־יוסף

שוב ליגה עם 11 קבוצות?

קיימת הסכנה שהליגה הלאומית בכדורסל שוב תימנה בעונה הבאה 11 קבוצות. טרם כרור מה מצבה של הפועל רמת־גן ולא נותר לי אלא להתפלא על הארישות שמגלים ראשי איגוד הכדורסל נוכח המחדל החוזר על עצמו מן העונה שעברה.

אינני יודע כיצד אפשר לעגן בתקנון האיגוד שליגה חייבת להיפתח עם 12 קבוצות. אינני בקיא בסדרים ובהליכים של האיגוד. אך אי אפשר להעלות על הדעת שבאיגוד מסודר, ואחרי פעילות כה עניפה ומסודרת במשך השנים, יווצר לפתע חור תקנוני שקשה להתגבר עליו.

תל־אביב — יוסף בן

על כותרות ותוכן

כמי שנטל לפני שנים חופשת התמודדות עצמאית מקיבוצו לצורך לימודים בארה"ב, מצאתי את הכתבה על השחיין איל שטיגמן מעוררת עניין.

לצערי – קיים קשר רופף ומטעה בין תוכן הכתבה לכותרת המשנה שלה. בכותרת המשנה מסופר על חיים בתוך מכונית במשך חדשיים, ואילו בגוף הסיפור מרובר על שבוע ימים בלבד.

מרחביה — זאב הררי

★ "שבועספורט" מתנצל. אכן שטיגמן חי במכונית רק שבוע אחד, אך עורך ראה בעיני רוחו חדשיים...

"מטפסים", על מה ולמה?

כולם עולים על צביקה שרף ונבחרת הכדורסל שלו. מה יש, מקום שביעי בעולם כבר לא טוב? מה רוצים ממנו? מאמנים אחרים הגיעו להישגים גרולים יותר כאשר מרובר באליפות העולם בכדורסל?

לפני 32 שנים השתתפנו, בפעם הראשונה, בעקבות הזמנה שקיבלה הנבחרת, אחרי הצלחתה במוסקווה 53'. השנה עלתה הנבחרת לשלב הגמר בזכות עצמה ולא בזכות הזמנה. אז מה רוצים מצביקה, שינצח את בריה"מ, את ספרד בבית?

נכון, ההפסד לאוסטרליה לא היה מחוייב המציאות. אך גם האלופה, ארה"ב, הפסיד בשלב המוקדם לארגנטינה.

תל־אביב — בני סופר

שאלות, שאלות

התרגזתי מן השאלות שהופנו בוועדה המקצועית לברו של צבי שרף, מאמן נבחרת הכדורסל. נראה לי שזה מגוחך לשאול "למה החלפת את מיקי ברקוביץ?" ועוד שאלות מן הסוג הזה.

עניין ניהול המשחק נתון, בלעדית, בידיו של המאמן, וטוב עשתה הוועדה המקצועית שהחליטה, בסיומו של דיון, כי "התוצאות שהשיגה הנבחרת במפעליה הבינלאומים השנה היו מעבר למצופה".

קצרין — יובל יאירי

נבחרת העולם שלי

עם סיום משחקי אליפות העולם בכדורסל – ברצוני להרכיב את נבחרת העולם שלי:

גאליס, חומיצ'וס, מארטין, סאבוניס ושמירט.

קרית־ביאליק — עומר הראל

★ הצעות להרכבים מהרכבים שונים הגיעו גם מעשרות קוראים בכל רחבי הארץ.

על מה כעס איגור ביאליק?

אינני מבין על מה ולמה יצא כעסו של מאמן נבחרת הכדורעף, איגור ביאליק, כאשר הרחיק את יוסי אוסלנדר מנבחרת הכדורעף.

כמי שהיה באולם החדש בראשון־לציון בעת התקרית, לא היה זה השחקן שהתחצף כלפי המאמן, אלא המאמן היה זה שהתפרץ ונזף בשחקן קבל עם ועדה.

בת־ים — צבי ברכיה

מלון מרגוע ערד ב־3 תשלומים
לינה וארוחת בוקר
למה להצלות באילת כשאפשר להנות בערד

גרי ארמיסט: כחוט השערה

לא רבים מעובדי הייצור במפעל האלקטרוניקה הגדול בראשון־לציון, יודעים שהצעיר השתקן שניצב ליד אחת המכונות, הינו גרי ארמיסט, אלוף ישראל באקדח חופשי (553 נק') וסגן אלוף ישראל באקדח אוויר (577 נק').

גרי, 28, נולד בריגה (לטביה), ועלה ארצה לפני שבע שנים. בסוף אוגוסט הוא יסע עם נבחרת ישראל להשתתף באליפות העולם בקליעה, שתיערך בוויסבאדן, מערב־גרמניה. את המטווח הזה הוא כבר מכיר. בשנה שעברה הוא נסע לשם במיוחד, בכדי לבדוק את תנאי השטח. יחד איתו ייצא גם יריבו העיקרי לתואר, יעקב סוסטיאל, שבמקרה או לא במקרה, חבר אף הוא בהפועל ת"א („יריבים וחברים טובים"). פרט להם, ייצאו עם המשלחת יצחק יונסי (הפועל אשקלון), אלוף וסגן אלוף ישראל ברובה אוויר; יאיר דווידוביץ' (הפועל אשקלון) וגילה זאדה (הפועל פ"ת).

גרי, קלע השנה באקדח – כפי שהוכתר מטעם איגוד הקליעה, וחבר בהפועל ת"א, אלופת הליגה הנוכחית ברובה ובאקדח, מקווה לתפוס אחד מהמקומות 13–20.

באולימפיאדת לוס אנג'לס, הוא תפס „מקום טוב באמצע" (מקום 35 מתוך 70) למרות שתפס יום גרוע.

„חבל" – אומר גרי – „חבל שאין בארץ קלע אקדח שלישי ברמה טובה, כי אז היינו יכולים להוות קבוצה. בינתיים, עד שיצוץ כישרון חדש, ימשיך גרי לפקח על הפעולה התקינה של מכונת הייצור של הרכיבים האלקטרוניים, ותוך כדי כך יהרהר בוודאי, אם איפוס האקדח באימון האחרון היה מדוייק.

דוד לביא

● קלע מצטיין גרי ארמיסט

● שלום רוקבן, אדי פישבאום (בעל מסעדת „ג'רוסלם" בברודווי), עמוס לויטוב (מנהל המקום) וצביקה פיק – בפתיחת הפאב־סקווש בהרצליה
צילום: עדי אבישי

„סקווש־הרצליה" – פאב חדש. אן

בחוגי הבוהמה התל־אביבית, ידוע שבכדי להפוך סתם פאב ל„אין", אין צורך ביותר משחקן תיאטרון אחד או שניים, שלושה־ארבעה עיתונאים, שתי דוגמניות מצליחות וכמה ספורטאים ידועי שם. בתור התחלה זה טוב, ואפילו מבטיח. אחרי המפורסמים יגררו עוד כמה כאלה, שאוהבים להתחכך ולהיות מחוככים.

בפאב החדש „סקווש הרצליה" (שד' שבעת הכוכבים) אולי לא יהיו הרבה שחקנים או דוגמניות. ספורטאים יהיו, זה בטוח. ליתר דיוק: שחקני סקווש.

בנוסף למגרשי הסקווש יוכלו עתה הספורטאים להנות משירותיו של פאב יוקרתי, שבעה ימים בשבוע, עד השעות הקטנות של הלילה. בין היתר, יהיו שם הופעות של אמנים.

הבעיה היחידה של המקום היא סכיזופרניה קלה באיבחון אופיו, שכן, מה שראו עינינו היה מעין שעטנז של פאב־מסעדה־מועדון אכסקלוסיבי, שכלל אפילו פינה לממכר אביזרי ספורט.

עמוס לויטוב, מנהל המקום, „בונה" על הקהל האנגלו־סכסי, שעבר את גיל הטפש־עשרה. את הטבח, **שלמה אוחנה**, הוא גילה במקרה כשהיה אצל חברה שלו. אוחנה אמר לו שהוא אינסטלטור, צבעי, חשמלאי וכו'. לויטוב שאל אותו: „גם טבח?" אוחנה השיב בחיוב, ומצא עצמו בין הסירים.

תדהמה אחזה בכותב שורות אלה, כאשר לויטוב ניחש את מזלו. „אתה מאזניים" – קבע חד־משמעית. „איך ידעת?" – עניתי בפליאה. „לפי האוזן שלך" השיב הלה והשאיר את הח"מ פעור פה.

דוד לביא

צפיר, ברנזון וייני – עם ועל ג'מצ'י

דורון, במרכז, מקבל את אהבת החברים. משמאל: טוביה צפיר

„בשבילי אתה הכדורסלן מספר 1 של ישראל" – החמיא החקיין־בדרן טוביה צפיר לדורון ג'מצ'י, סביב שולחן מלא וגדוש בשרים על האש במסעדת אבו אנואר בהרצליה, שסביבו סעדו הזמר ליאור ייני, המפיק אמנון ברנזון והזמרת הצעירה רונית אופיר.

טוביה צפיר, שנמנה בעבר עם ה„משוגעים" על מכבי ת"א, ואף ליווה את הקבוצה כאוהד במספר משחקים בחו"ל בגביע אירופה לאלופות, ניסה „לעבוד" על ג'מצ'י, והציע לו לקחת יותר יוזמה ואומץ בכל מה שקשור למשחק בקבוצה בעיקר, ובנבחרת ישראל, מפני שלהערכתו הוא מסוגל להיות ה„לידר" של הכדורסל הישראלי עם פרישתו של מיקי ברקוביץ'.

ליאור ייני, שהעיד על עצמו כמי שלא מבין בכדורסל, הביע בשיחה סביב השולחן את התרשמותו שדורון יכול לתרום הרבה יותר במשחקו, והוא אינו מנוצל די.

ביקורת חריפה על צורת משחקה של נבחרת ישראל באליפות העולם בספרד השמיע אמנון ברנזון ששאל את ג'מצ'י: „איזה כדורסל שיחקתם שם? זה נראה לי משחק שכונתי, חסר מעוף ותיחכום..."

ברוריה ביגמן

בנתניה מכשירים את דור העתיד

איגוד נתניה קיימה בחודשיים וחצי האחרונים מחנה אימונים מיוחד לשמונה כדורסלנים צעירים, עליהם מהמרים ראשי האגודה ורואים בהם דור חדש של ישראלים שיהווה בעתיד את שלד הקבוצה.

מי שלקח על עצמו את העבודה עם העתודה הוא רופא הקבוצה, ד"ר אילן גונן, שבמקביל לעבודה יסודית בפיתוח כושרם וחוסנם הגופני של הבחורים, רובם בגיל צבא, הפך את מחנה הקיץ לסידרת חינוך ספורטיווית מאלפת עבור הבחורים.

מי שעקב אחרי דור העתיד של נתניה – ראה בפעולה שני ענקים: דרור ברדיטשב (2.07 מ') ודורי אגושביץ (2.16 מ'), ואת שחקני־החוץ ניצן אביטוב, טל פרי, ערן מזרחי וטל בראון.

הכדורסלנים הצעירים שמעו הרצאות מפי השופטים דוד דגן ומנשה הרמן והאזינו להרצאה של פיזיותרפאסיט, שהיקנה להם הרגלים בשימור שרירים והגנה עליהם מפני פגיעות. הצעירים שמעו גם הרצאה מפי דיאטתיקנטית מבית־החולים „איכילוב" בנושאי תזונה נכונה, למדו פרקים בתולדות התאגדות הספורט „אליצור" מפי שלמה שפיגלמן, יו"ר מחלקת הכדורסל בנתניה, ואף למדו קצת על מה שנעשה מאחורי הקלעים בעתונות הספורט.

ברוריה ביגמן

הכרה רשמית לכדורגל הנשים בדנמרק

כדורגל הנשים קיבל הכרה רשמית בדנמרק. איגוד הכדורגל הדני הכיר בימים אלה בנבחרת נשות הכדורגל הדנית, והעניק לה חותמת־איכות שווה־זכויות לכדורגל הגברים.

האירגון התחייב לערוך משחקים על אליפות דנמרק לכדורגל, לנערות – תחרות ג'וניור. במשחק הפתיחה, בעיר הדנית אולבורג, תקבלנה השחקניות פרמיות בסך 2500 דולר לשחקנית.

„הצלחנו לרכז בנבחרת את הטובות שבשחקניות הכדורגל הדניות, ואנחנו מבטיחים כי מדובר בכדורגל לנשים ברמה גבוהה" – אומר יו"ר הנבחרת בורג אולסן, מהמועדון הדני בי־52. „מרבית השחקניות הן בעלות כישורים מבטיחים, הן מאומנות היטב, ושיחקו כדורגל מגיל 7. כדורגל לנשים הפך כיום לספורט רציני בדנמרק, והשחקניות משקיעות זמן ואימונים מפרכים לא פחות מעמיתיהן הגברים. חובתנו לעודדן, לתת להן זכויות שוות, להפגין את כוחן במשחק ולאפשר להן להתפתח".

בהקשר לפרמיות הגבוהות מהמשחק, „סכום עתק לשחקניות חובבניות" – כדברי שחקני כדורגל רבים, הגיב יו"ר נבחרת הנשים כי מדובר בעיקר בפרמיות ביגוד..." בגדי ספורט זה עסק יקר.

אסתר אדלשטן, קופנהאגן

בגיל 21 – מאטס וילנדר עייף מהחיים

כוכב הטניס השוודי – מאטס וילנדר, עייף מספורט, הוא רוצה לצאת לחופשה. לדבריו – איבד את התיאבון לטניס. בגיל 21 מוקדם אמנם לומר „עייפתי מהחיים", אך אצל מאטס זה כך.

„אני עומד כל הזמן במרכז העניינים ואני עייף. אני חייב להיות במוקד התחרויות של עולם הטניס. האמרגנים שלי רוצים בי עוד ועוד. הם מבקשים ממני להשתתף בכל הטורנירים האפשריים. הכל חשוב, לדעתם. זה מה שגורם לי לעצור ולחשוב לרגע קט על עתידי.", אומר הכוכב השוודי הצעיר.

מאטס העייף.

„זה מתחיל לעבור את הגבול", אומר ווילנדר הניצב באור הזרקורים מגיל 17. „המצב הגיע לכך שאני מתייחס כרגע למשחקי הטניס כאל ארוחה דשנה. אתה יכול לשבוע למשך לשבוע ואז לא איכפת לך – אם יגישו לפתן או לא. לא חשוב לי יותר אם אפסיד בסיבוב ראשון או באיזה גמר. המצב פשוט אינו יכול להימשך בקצב הרצחני הזה. אני שוקל עתה אפשרות לקחת הפסקה. לקחת חופשה ארוכה ממגרשי הטניס, מהעתונות ומהקהל המעריצים".

מבחינה כלכלית יכול מאטס וילנדר לקחת לעצמו חופשה ללא חשש. מיליונים רבים זרמו בשנים האחרונות לחשבון הבנק שלו. „אולם המיליונים הללו הם על חשבון חיי הפרטיים" –

אומר הכוכב השוודי ומוסיף: „אני חייב להשביע את רצון הכלל, לעמוד לשירות אחרים.

הפכתי לבבואה שהכל משתקפים בעדה", אומר וילנדר, החולם על חופשה בת חצי שנה ומודע היטב לסיכון הכרוך בדבר מבחינה מקצועית.

„אני יודע שביורן בורג לא הצליח לשוב לצמרת לאחר ההפסקה ואינני חושב שהדבר יעלה בידיו של ג'ון מקנרו. אני עצמי מתלבט קשות, מכיוון שאני שואף להיות מספר 1, הטוב בעולם, ואני משוכנע כי אצליח בכך רק אם אצמצם את מספר הטורנירים ואבחר את החשובים שבהם. אני הולך ומשתדל לאסוף מחדש את התיאבון לטניס שאיבדתי" – אומר הטניסאי השוודי.

אסתר אדלשטין,
סופרת „מעריב" בקופנהאגן

זכרו את השם: בראילובסקי

רישמו לפניכם את השם: דניאל בראילובסקי. בחור בן 26, יהודי, משחק כיום כמקצוען בקבוצת „אמריקה" במכסיקו. הוא נמצא על הכוונת של האלופה, מכבי חיפה. הממליץ: המאמן שלמה שרף, שניפגש עימו לפני שלוש שנים.

הרקע המקצועי של בראילובסקי מרשים ... 1982 ... ארגנטינה בקבוצת „ריבר פלייט". פרק זמן קצר אף היה בסגל הנבחרת, עליו פיקח המאמן סזאר מנוטי. הבעייה שלו: בתפקידו (קשר)

הקטע על בראילובסקי, כפי שהופיע ב„שבועספורט" מיום 27.3.86

דניאל בראילובסקי, זוכרים ?

ב„שבועספורט" מיום 27 במארס השנה, פירסם אברהם טבק במדורו „כדורגל +" תשקיף על בואו הצפוי של כוכב הכדורגל היהודי מדרום־אמריקה, דניאל בראילובסקי, למכבי חיפה. הפסטיבל סביבו בימים אלה בא באיחור ניכר...

„המקום הבטוח ביותר בעולם"

רוצנכם לדעת איזה מקום על פני כדור הארץ יהיה הבטוח ביותר בעולם בשנת 1988 ? – סיאול, אומרים לנו מארגני אולימפיאדת '88 אולימפיאדת הקיץ הבאה. „סיאול תהיה בעת אולימפיאדת המקום הבטוח ביותר בעולם. בלי טירור ובלי מעשי פשע", הכריזו ראשי הוועדה המארגנת של המשחקים – ופתחו בכך את מסע ההסברה והתעמולה לקראת האירוע הגדול. הקוריאנים הודיעו כי ההכנות נכנסו לשלב מתקדם ביותר. כל המיתקנים כבר מוכנים והם ייבחנו בהדרגה – תחילה בפסטיבל הספורט הלאומי ובהמשך בספטמבר הקרוב, במשחקי אסיה.

במסיבת עתונאים בסיאול, הודיע עוזר מיוחד לנשיא הועדה המארגנת כי אין מקום לחששות להחרמת המשחקים מצד מדינות הגוש המזרחי. יחד עם זאת – נמשכות השיחות בין נציגי הדרום והצפון על שיתוף פעולה בתקופת האולימפיאדה. בנושא זה אין, לפי שעה, התקדמות.

במקום פרחים

למאמן הוותיק ומי שהיה שחקן הפועל חיפה משך שנים רבות, **טיבי נוימן**, בן 62; למאמן, יוצא מכבי ת"א, **דב מאליס**, בן 51; למאמן לשעת חירום של בית"ר חיפה, אשתקד, **יצחק סגל**, בן 30; למנהל הפועל חדרה, **יצחק כהן**, בן 49; ליו"ר מכבי יבנה, **ישראל בן־יקר**, בן 39; לשופט הבין־לאומי, **יאיר טילינגר**, בן 43. **שמחה „קיבוצית"** בהפועל בית־שמש – למרות ירידתה לליגה א': בסופשבוע זה חוגגים – **חיים חדד**, בן 35; **עלי חוסיין עות'מן**, בן 34; **ראובן דיאמנט**, בן 31; **שמואל שמואלי**, בן 21; **שמעון אוחיון**, בן 20; **עמי כהן**, בן 19. **לאריה מזרחי**, בית"ר רמלה, בן 33; **לדב ומלר**, בית"ר ת"א, בן 30; **לשבתאי וייז**, שוער בית"ר חיפה, בן 28; **לעופר שרעבי**, הפועל מרמורק, בן 27; **לבני דמתי**, בן 26 **ולשלמה חבושה** (שניהם – „צפרירים" חולון), בן 22; **לרמי יצחק**, בית"ר נתניה, בן 24; **לניר אלון**, הפועל פ"ת, בן 23; **לליאור רוזנטל**, מכבי חיפה, בן 21; **למאיר צרפתי**, הפועל ב"ש, בן 20; **לגיא חן**, בן 18 **ולנסים לזמי** (שניהם – הפועל עכו), בן 17.

● יום־הולדת שמח – 30 לדב ומלר

איך נולד גול

שלושה חוקרים, אחד מהם מאמן כדורגל – עמלו במשך שנתיים על סקר סטאטיסטי מקיף, אשר נועד לגלות את רזי הולדתו והתבשלותו של שער במשחק הכדורגל ■ בכתבה שלפניכם פירוט מהלכי הכדור, בראש ו/או ברגל, אשר בסופן מגיע הכדור לרשת ■ הפרופיל האופייני של שער ממוצע הוא: מסירה ממרכז המגרש, מימין, לאיזור הימני של רחבת העונשין, משם לתוך הרחבה פנימה – ורוב השערים מובקעים ממרחק שבין 5 ל־10 מטרים

ניתוח מהלכי כדור טרום הבקעת שער ומיקום הכדור בעת ההבקעה; ניתוח כמותי במשחקי כדורגל*

רבים מניחים כי מהלכים במשחק כדורגל מבוססים על יכולת האילתור של השחקנים למציאת פתרונות חליפיים, מיידיים, המתאימים למצב הייחודי במגרש במשך 90 דקות המשחק. קשה לסתור טענה זאת, גם בקבוצות בהן נעשה נסיון ליצור כדורגל מבני טאקטי ברור (והסיכוי לצפות מהלכים מראש גבוה יותר). מאידך גיסא, אם טענה זו נכונה, סביר להניח כי למהלכי כדורגל אין מבנה ברור שניתן להגדירה, וכל מהלכיו מאולתרים מבחינת השחקן, ומקריים לחלוטין מבחינת הניתוח הסטאטיסטי. מאחר ומטרת כל אחת משתי הקבוצות המתחרות היא להעביר את הכדור מקירבת שערה לשער יריבתה, ברור כי מהלך כיבוש השער מבוסס על מעבר הכדור מצד אחד של המגרש לצידו השני.

עד כמה שטענה זאת נשמעת בנאלית, קשה להניח שללא ניתוח מתאים יוכל מומחה או מאמן לאפיין את רוב משחקי הכדורגל, ובעיקר את אותם מהלכים שהביאו במישרין להבקעת שער. מהלכים אלו, הם ללא ספק החשובים ביותר מבחינתו של מתכנן ומנתח המשחק. מטרתו של ניתוח זה היא לאבחן את קיומו של מבנה עקבי המוביל לשער במהלכי משחק הכדורגל, ולבחון שיטה למעקב אחר מהלכים טאקטיים דומיננטיים במשחק.

תרשים 1: חלוקת המגרש לאזורים

שיטת איסוף הנתונים

במשך שנתיים (1985-1984) הוקלטו באמצעות מכשירי הקלטה (וידיאו) 150 שערים מתחנות שידור בישראל, ירדן ולבנון. השערים שהוקלטו מייצגים כדורגל מהארצות: אנגליה, גרמניה, ארה"ב, הולנד, צרפת, אוסטרליה, ישראל ועוד. המשחקים היו במסגרת בינ־ארצית, ליגה וגביע.

טופס הצפייה כלל תרשים של משחק כדורגל שחולק לריבועים. לכל ריבוע ניתן מספר כמודגם בתרשים מס' 1.

המנתח צפה במהלך המשחק, וסימן את מהלך הכדור על הדיאגרמה – עד הבקעת השער. בנוסף, צויינו המשתנים: הבקעה ברגל ימין־שמאל, נגיחה, בעיטות עונשין, קרנות ובעיטות 11 מטר. כל המידע רוכז בטופס ריכוז תוצאות, והוכנס לקובץ ניתוח סטאטיסטי במחשב. מיקום כניסת הכדור לשער סומן על דיאגרמה המודגמת בתרשים מס' 2.

M	N	O	P
L	K	J	I
E	F	G	H
D	C	B	A

תרשים 2: חלוקת השער לאזורים

הניתוח התייחס להיבטים הבאים:

1. איזורי הבקעת השער.
2. איזורי המסירה להבקעת השער.
3. מיקום הכדור בעת ההבקעה.
4. דרך הבקעת השערים.

מימצאים

בהתייחס למרחק הבקעת השער – 75% מהשערים שהובקעו היו בטווח של עד 10 מטרים מהשער; 11% – בין 10 ל־16 מטר; והשאר (14%) – בין 16 ל־25 מטר. 76% מהמסירות להבקעת שער נמסרו מהאגף הימני של המגרש, ורק 24% מהאגף השמאלי (!). מרבית השערים (89%) הובקעו מהאיזורים 59, 67 ו־68, הסמוכים לשער. צורת ההבקעה מכל איזורי המגרש מוצגת בטבלה מס' 1.

מנתוני הטבלה נראה בבירור כי כמות הנגיחות יורדת ככל שמרחק ההבקעה רב יותר, והשימוש ברגל ימין לצורך הבקעה מתרבה.

בהתייחס למיקום כניסת הכדור לשער, נראה כי כ־66% מהשערים חדרו לחלק התחתון של השער; עוד 14% עד מחצית גובה השער; ורק 7% ממש בחלק העליון של השער. מבחינת הצדדים, כ־35% מהשערים הובקעו בצד ימין; 39% בצד שמאל (עד כ־2 מ' מעמוד השער); ורק כ־10% באיזור המרכז (במיוחד באיזור המרכזי והעליון). מימצאים אלו מוצגים בתרשים מס' 3.

M-6	N-1	O-1	P-1
L-6	K-4	J-3	I-7
E-7	F-2	G-2	H-10
D-38	C-15	B-18	A-32

תרשים 3: מיקום חדירת הכדור לשער

בהתייחס להבקעה ממצבים נייחים, 4% מכלל השערים הובקעו מבעיטות קרן. 3% מבעיטות חופשיות (עונשין), ו־17% מבעיטות 11 מטר. מיקום השערים אשר הובקעו מבעיטות 11 מטר היו: 66% לחלקו התחתון של השער (עד ½ מטר מהקרקע); 22% לצידו הימני של השער, ו־26% לצד שמאל. בהתייחס לנקודת האמצע, 46% משערי ה־11 מטר הובקעו לצד ימין, ו־54% לצד שמאל.

איזורי המסירה להבקעה

ההיבט החשוב ביותר במעקב היה לבחון את איזורי המסירה לבעיטה שגרמה להבקעת שער. לצורך זה נעשה ניתוח מהלך שלוש המסירות הקודמות לשער. המימצאים מוצגים בתרשים מס' 4. כמוצג בתרשים, מיקום המסירה השלישית מתחלק לשלושה איזורים: שני האיזורים הראשונים, במרחק שבין 40 ל־50 מטר משער היריב, והאיזור השלישי – במרכז המגרש, בין 20 ל־30 מטר משער היריב. כ־70% מהמסירות ה"שניות" לשער, נמסרו לצד ימין (איזור 2), ורק 30% מהצד השמאלי. המסירה הראשונה להבקעה (איזור 1) נמסרת בדרך־כלל מצד ימין (76%), אך גם מהאיזור השמאלי (24%).

תרשים 4: שלוש מסירות קודמות להבקעת שער, ואזורי הבקעה עיקריים

פירוט המימצאים על־פי איזורי המסירה (ראשונה, שניה ושלישית) מוצגים בתרשימים 5, 6, 7.

75% מהמסירות מגיעות עד 10 מטר מהשער. 86% מהמסירות מגיעות מאיזור רחבת העונשין. מטווח של כ־25 מטר מקו השער מגיעות כל המסירות (100%) הגורמות במישרין לשער.

המסירה השניה להבקעת שער מגיעה מטווח שבין 5 ל־25 מטר מהשער. כ־75% מהמסירות הללו מקורן בצד ימין, ורק 30% מצד שמאל.

תרשים 7 מייצג את מיקומה של המסירה השלישית שקדמה להבקעת שער. כמודגם, 45% מהמסירות הללו מקורן מאיזור אמצע המגרש. כ־50% מהמסירות מקורן באיזור אמצע המגרש. כ־50% מקורן באיזור שבין 10 ל־20 מטר מקו השער. חלוקת הצדדים היא פחות או יותר שווה.

סיכום

סקר זה מפרט את סידרת המסירות האופיינית המובילה להבקעת שער. הסקר מתבסס על נתונים אמיתיים שהוקלטו בשנתיים האחרונות, ומייצגים מגוון רחב של ארצות וסיגנונות משחק. פרופיל אופייני לתנועת הכדור עד להבקעת שער הוא כדלהלן: מסירה ממרכז המגרש (בדרך־כלל מצד ימין) לאיזור הימני של רחבת העונשין (16 מטר). מכאן נמסר הכדור לתוך רחבת העונשין, בקירבת קו השער. בשלב האחרון נמסר הכדור לרחבת 5 עד 10 מטר, שהוא תחום ההבקעה הדומיננטי.

חדירת הכדור לשער היא בדרך־כלל בחלק התחתון הימני והשמאלי של השער. רוב השערים מובקעים בגובה של עד ½ מטר מהקרקע. כ־7% מהשערים מובקעים ממצבים נייחים (כולל בעיטות חופשיות ובעיטות קרן), וכ־16% מבעיטות עונשין מ־11 מטר. רוב השערים מובקעים ברגל ימין, ורק אחוז קטן (12%) בנגיחה, בדרך־כלל בקירבה רבה לשער.

צבי פרידמן, ד"ר גרשון טננבאום - מכון וינגייט, אהרון גרשגורן - המחלקה לחינוך גופני, הטכניון, חיפה.

* מתוך חוברת "החינוך הגופני והספורט", מארס 1986.

תרשים 5: אזורי מסירה ראשונה לכיבוש שער

תרשים 6: אזורי מסירה שניה לכיבוש שער

תרשים 7: אזורי מסירה שלישית לכיבוש שער

הקשר הסקוטי של אבי כהן

אבי מלר

הזמנתו של אבי כהן למבחנים בשורות הגלאזגו־ריינג'רס הפתיעה אולי רק בגלל גילו המתקדם – במושגי כדורגל – של הקפטן הישראלי, העומד לחגוג בעוד כשלושה חודשים את יום הולדתו ה־30. אבל מי שנבר ועבר על פרק הקאריירה של אבי בחו"ל, שנותיו היפות בליברפול, ודאי לא הרים גבות כאשר החליט גרהאם סונס, המנג'ר הטרי של הריינג'רס, להביא את אבי ל"אייברוקס", אם למבחן רציני – ואם להתרפקות קצרה ונעימה על נוסטלגיה.

בעת כתיבת שורות אלה, עדיין לא ברור אם אבי כהן ילבש בעונה הקרובה את מדי הריינג'רס, או ישוב לשמעון שנהר ובלומפילד. אבל האמת היא כי אין זה גורע מהסיפור כהוא זה. שום דבר כבר לא יכול לשנות את מה שניתן להגדיר כ"קשר הסקוטי" של אבי כהן.

מועדון זוהר באנפילד

הכדורגלן הישראלי בא אמנם למועדון אנגלי מפורסם ווזהר ששמו ליברפול, אבל לא לקח לו זמן רב להבין כי האנגליות של ליברפול היא כמעט אך ורק עניין של גיאוגרפיה. בחדר ההלבשה של "אנפילד" פגש אפוא אבי כהן בשפה אחת, אך בבליל של מבטאים ודיאלקטים, כהם בלט מאד הניב הסקוטי המנגן.

כך זה כאשר אתה מגיע לקבוצה בה מופיעים קני דאלגליש, גרהאם סונס ואלן האנסן – שלושה כוכבים ושחקני מפתח במועדון, שהשפעתם על הנכנסים והיוצאים בשערי ליברפול חובקת עולמות רחבים הרבה יותר מזה שעל כר הדשא בכל 90 דקות של משחק.

קשה לדעת אם הסיבה נעוצה באופי הסקוטי נעים ההליכות והמלבב במיוחד (בבריטניה יש הטוענים כי ככל שמצפינים מלונדון נעשה מזג האוויר קר יותר והאנשים חמים יותר...), או בעובדה שדאלגליש וחבריו עברו גם הם את חווית ההקלטות במועדון, וניסו לסייע לזר החדש כדי לתרום מנסיונם ולהקל עליו, או שסתם נדלקה ביניהם כימיה מיידית. מכל מקום, אבי כהן מצא בליברפול ידידי אמת סקוטיים, נקשר אליהם ביתר קלות מאשר להרבה שחקנים אחרים במועדון, ועובדה... סונס זכר לו חסד נעורים מוצלחים מבחינה מקצועית וחברתית כאחת.

תחילת הקשר הסקוטי

האנסן, סונס ודאלגליש הם שמות המפארים את הכדורגל הבריטי והעולמי עד היום, ואת המכנה המשותף שהם מצאו עם הישראלי שלנו קשה לשכוח. אבל תמהני כמה מכם יודעים או זוכרים את הקשר הסקוטי הראשון של אבי, שייתכן כי היה ה"מדריך" של הכדורגלן הישראלי אל הידידות עם השמות הגדולים.

המדובר הוא באחד פרנק מקגארווי, כדורגלן סקוטי אלמוני כמעט לחובבי הכדורגל בארץ. ומעשה שהיה כך היה: ב־1979 רכשה ליברפול את מקגארווי הצעיר, באותה עת חלוץ סלטיק ואחד הכשרונות המבטיחים ביותר בליגה הסקוטית, כמעט בעת ובעונה אחת עם הבאתו של אבי כהן לאנפילד. סמיכות הזמנים של מבצעי הרכש הללו הועידו למעשה את אבי כהן ופרנק מקגארווי איש לרעהו: שניהם היו חדשים במועדון, רוויי חששות ותקוות, ושניהם התגוררו – עד שסודר להם משכן קבע בעיר – בצוותא באותו חדר בבית המלון.

אבי כהן – התקופה הסקוטית היפה בליברפול

הנסיבות הדומות הביאו כמובן להידוק הקשר בין השניים. התברר כי לישראלי ולסקוטי גם יחד היו "קוצים בתחת": הם הריחו את האווירה של מועדון ענק, נדבקו בחיידק התהילה, וסבלנותם עד לרגע בו ילבשו את חולצת ההרכב הראשון, הלכה ונתקצרה. התיסכול עם חלוף הזמן באימונים מפרכים, שבצידם רק משחקים בקבוצת המילואים, לעיני קהל של 50 צופים במקום 50 אלף, היה הרדי.

אין אלו ניחושים בעלמא. רגשות הקיפוח התפוצצו בקול חבטה אדירה בבוקר ערפילי אחד של יום ראשון. היה זה 24 שעות בלבד לאחר שבליברפול החליטו כי רכישתו של מקגארווי היתה מקח־טעות, והבהירו לו כי אין לו עתיד במועדון. הכדורגלן המדוכא והנסער הוציא את כל מה שיש

> **הזמנתו של אבי כהן הישראלי למבחנים בשורות הקבוצה הסקוטית גלאזגו־ריינג'רס לא היתה מקרית; בשנותיו היפות בליברפול היה אבי כהן קשור לסקוטים של אנפילד יותר מאשר לכל אחד אחר ■ ראיון של סקוטי בשם פרנק מקגארווי, שהועזב ע"י ליברפול, פתחה תיבת פנדורה, גם בשמו של אבי**

לו על ליברפול ומנהליה בראיון לשבועון "אובזרוור". הוא טען לקיפוח משווע, ל"מאפיה" של שחקנים־כוכבים, לניצול, ועוד כהנה וכהנה. לקראת סוף החשיפה אמר מקגארווי (ואני מצטט מהזכרון): כל מה שאני מספר לכם – אמת. עמיתי לקבוצה ולחדר, אבי כהן מישראל, יכול להעיד על כך. הוא חושב אותו הדבר."

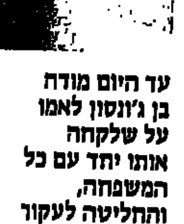
קליקות ומאפיות במועדון

כאשר טלפנתי לאבי כהן לשמוע את חוות דעתו על הראיון, הוא היה המום. אבי לא ידע כי מקגארווי התראיין לעתונות, אבל כאשר השתחרר מהתדהמה הראשונית – תמך בכל מילה של עמיתו ואף הרחיב. ניתן היה לראות כי התסכול אכל כל חלקה טובה גם אצל הכדורגלן הישראלי. הוא דיבר על שחקנים המסתירים פציעה כדי לשמור על מקומם ובונוסם בהרכב הראשון, על 'קליקות' הפועלות במועדון, וצייר תמונה השונה בהרבה מן התדמית של אנפילד, כפי שקנתה מקום בציבור.

הראיון עם אבי כהן התפרסם בארץ, אבל בליברפול עברו על כך לסדר היום. הם הבינו שאין לתפוס כדורגלן בצערו. יתרה מזאת, הם לא היו מוכנים לוותר אז על כדורגלן מוכשר בתחילת דרכו האנגלית. ואולי הם פשוט קיוו כי מוטב וה"קשר הסקוטי" של אבי לא יתחיל וייגמר בפרנק מגארווי. ובאמת, בדיעבד מוכיחה ההזמנה של סונס הקיץ, כי הצד החיובי של ה"קשר סקוטי" הוא אולי הדבר המוחשי הבולט שנותר אצל אבי כהן מעידן ליברפול שלו.

בן יקיר לי ג'ונסון

בועז ביסמוט

החיים בטילאני שבג'מייקה, לא היו קלים עבור משפחת ג'ונסון. להיפך. היו אלה "חיי כלב", כפי שהגדירה אותם אמא ג'ונסון. בוקר אחד החליטה לשים סוף לחיים הבלתי ניסבלים. היא לקחה את שבעת ילדיה והיגרה עימם לקנדה. האב נשאר מאחור. שמו של הילד הלפני אחרון במשפחת ג'ונסון שעזבה את ג'מייקה הוא בן, שהיה אז בן 5. בן ג'ונסון יגיע לקנדה – ארץ שהוא אינו מכיר. מאוחר יותר קנדה תכיר אותו. בעצם – העולם כולו.

ההגירה לקנדה הביאה לשינויים קיצוניים בחיי משפחת ג'ונסון. החורפים היו קרים ושכבות הבגדים על גופם של הג'ונסונים התעבו. בן, שעסק בענפי ספורט שונים כמו כדורגל, קריקט ושחיה מבקש – אנו בשנת 1976 – לבקר במונטריאול כדי לחזות במו עיניו במשחקים האולימפיים שהתקיימו בקנדה באותה שנה. אבל המרחק בין טורונטו, מקום מגוריה של משפחת ג'ונסון, לבין מונטריאול הוא רב ואין באפשרותה של המשפחה לממן את נסיעתו של בן. הוא מאוכזב, מה עוד שאליליו הייזלי קראפורד ודונאלד קוואדרי חוגגים שם.

נקודת המיפנה ב־100מ

עם תחילת שנת הלימודים – בן נרשם לתיכון שנפייר ל'פורט. הוא עוסק שם כמעט בהתעמלות, כמו גם באתלטיקה. כמה חודשים מאוחר יותר, בעקבות לחץ של חבריו לספסל הלימודים, הוא משתתף בתחרות בריצה ל־100 מ' ומסיים במקום הראשון אחרי 11.8 שניות.

כאן חלה נקודת המיפנה. צ'ארלי פרנסיס, מאמן אתלטיקה שהיה בעל כושר הבחנה טוב יותר ממאמנים אחרים, לא פיספס את ההזדמנות וצירף את בן ג'ונסון לקבוצתו. "מיד היתה לי ההרגשה שגיליתי יהלום", יאמר מספר שנים מאוחר יותר אותו מאמן.

ארווארד, האח הבכור שהתקבל לאוניברסיטת טקסס בשל כישוריו כספרינטר, מעודד את אחיו הצעיר. בן עצמו לא אוהב את האימונים. צ'ארלי פרנסיס מסביר לו שאם שאיפתו היא ללכת באותו מסלול של אליליו – חייב הוא להתאמן קשה. בן, השואף להשתתף במשחקים האולימפים של 1980, מקשיב לעצת מאמנו.

עצם העובדה שהוא נבחר אחרון לנבחרת הקנדית במשחקי השוק המשותף אינה פוגעת בו. להיפך. עכשיו שואף בן עוד יותר להוכיח מה הוא באמת שווה. שנה אחת מאוחר יותר הוא זוכה כאליפות הנוער של קנדה וזוכה גם בדרכון קנדי. החל מאותו רגע שום דבר לא עמד בדרכו לקראת הגשמת חלומו. ההישגים החלו לבוא: מקום שישי במשחקי הנוער הפאן־אמריקנים ב־1980. באותה תחרות זכה במקום הראשון קארל לואיס.

שנה אחר־כך נבחר בן להשתתף בנבחרת אמריקה בריצת שליחים 4 X 100 מטר במסגרת אליפות העולם.

"פיספוס" אולימפי שני

ב־1980 התקיימה אולימפיארת מוסקווה. קנדה מחרימה את המשחקים ובן ג'ונסון שוב מפספס אולימפיאדה. לפני 4 שנים היו אלה בעיות תקציב, הפעם פוליטיקה.

ב־1982 מסיים בן במקום השלישי במשחקי השוק המשותף, כאשר הוא מפגר ב־3 מאיות השניה בלבד אחרי האלוף האולימפי הבריטי אלן ויילס. עוד שנה חולפת ובן ג'ונסון מופיע באליפות העולם הראשונה שלו בהלסינקי. במהלך אותה אליפות סבל מפציעה בבירכו וסיים בחצי־הגמר שישי עם תוצאה של 10.44.

האכזבה של בן מאותה תחרות הביאה אותו להתאמן קשה עוד יותר. היעד: משחקי לוס־אנג'לס. במשך 80 מטרים במהלך ריצת 100 מ' גמר, נאבק בן קשות עם האמריקני סם גריידי. לבסוף – סיים שלישי כאשר המנצח הוא שוב קארל לואיס. מדלייה אולימפית ראשונה לבן ג'ונסון המאושר.

בן ג'ונסון, שבילדותו נהג ללעוג לאחיו בגלל קשיי דיבור שגילה אצלו – החל לפתע מגמגם אף הוא. אך לא על מסלול המירוצים. היום הגדול שלו הגיע ב־1985, כאשר בתחרות בציריך גבר על קארל לואיס הגדול. קארל לואיס אינו מתרגש ומחכה לנקמה. המיפגש הבא ביניהם יהיה באליפות העולם בקאנברה. בשל בעיות בשריר – לואיס אינו משתתף. בן ג'ונסון "טס" באותה ריצה ומסיים בתוצאה של 10 שניות. בחורף האחרון מחץ הקנדי את כל יריביו בתחרויות.

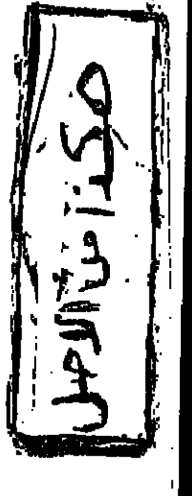
היום הגדול באמת הגיע בסאן־חוזה. שוב מיפגש בין שני היריבים. קארל לואיס רוצה מאוד לנצח את בן ג'ונסון, פורץ קדימה ולואיס יראה במשך הריצה רק את גבו של ג'ונסון. 10.01 – התוצאה של ג'ונסון באותה ריצה לעומת 10.18 של לואיס.

יתכן והספרינטר הטוב בעולם אינו לובש עוד את מדי ארה"ב. קנדה בראש!

עד היום מודה בן ג'ונסון לאמו על שלקחה אותו יחד עם כל המשפחה, והחליטה לעקור מג'מייקה לקנדה

> **החיים בג'יימקה לא היטיבו עם משפחת ג'ונסון. קנדה קרצה יותר. בן, אחד מילדי המשפחה, מתפרסם בתחרויות בהתעמלות ובאתלטיקה. שנים יעברו עד שביום מן הימים יראה קארל לואיס הגדול את גבו. זה קרה כבר בציריך ואחר־כך גם בסאן־חוזה. האם יש למסלול האתלטיקה מלך חדש, בן ג'ונסון שמו ? ייתכן. התוצאות מדברות בעד עצמן.**

המלך מת – יחי למונד

אחרי חמישה ניצחונות של ברנרד הינו במירוץ האופניים הגדול והמפורסם בעולם – הטור דה־פראנס – הגיעה שעתו של האמריקני גרג למונד לעשות היסטוריה ◻ בועז ביסמוט היה עם הרבבות שהריעו ל־לא אירופי הראשון אשר זכה בטור ◻ למונד הוא המלך החדש, והינו האגדי מתכנן לפרוש ביום הולדתו ה־32, בנובמבר, אחרי אליפות העולם

בועז ביסמוט

הם עדיין משפשפים את עיניהם. מסרבים להאמין. הם התרגלו ש„האיש שלהם" הוא המנצח. הטור דה־פראנס זו הבמה שלו. הוא השחקן הראשי, הזוכה הבטוח, הקבוע.

חמש פעמים הוא סיים ראשון, אז למה לא פעם נוספת. „האיש שלהם" הוא ברנרד הינו. והם, הכוונה היא לצרפתים שמלווים ומחזיקים לו אצבעות שנה אחר שנה. אבל משהו השתבש לצרפתים בטור של 1986. ברנרד הינו, האליל הצרפתי, נתקל ביריב עיקש. האמריקני גרג למונד. הינו, שיחגוג בקרוב את יום הולדתו ה־32, יום בו הוא גם מתכנן את פרישתו, שאף לסיים את הקאריירה המפוארת שלו בטור הצרפתי בניצחון שישי. גרג למונד חשב אחרת. הוא ניצח, וככך גרם לטור דה־פראנס של 1986 להפוך לאירוע היסטורי. בפעם הראשונה זכה בתחרות רוכב לא אירופי. ולראשונה המנצח הוא אמריקני. צרפת מאוכזבת. ארצות־הברית לא.

ממתינים בשאנז־אליזה

על־פי מיטב המסורת, הקטע האחרון של הטור דה־פראנס מסתיים לאורך השדרה אולי המפורסמת ביותר בעולם. השאנז־אליזה. ז'אק שיראק, ראש ממשלת צרפת וראש עיריית פריז, ממתין למנצח בכדי להעניק לו את הפרס. יחד עם שיראק ממתינים עוד אלפים רבים. שתי הדמויות העיקריות של הטור, ברנרד הינו וגרג למונד לא הגיעו ראשונים בקטע האחרון.

לשאנז־אליזה הגיע ראשון האיטלקי ג'ינו כונטמפי, שזכה בשלושה קטעים לכל אורך התחרות, והיה בכך לאיטלקי הראשון שזכה ביותר משני קטעים בטור דה פראנס, מאז מרנו באסו בשנת 1970. אבל ההמון ממתין לאיש אחד, להריע לו בתחרות האחרונה שלו. האיש שהגיע שני, אך עבור הצרפתים הוא הראשון. ברנרד הינו. „עוד טור, עוד טור", תובע הקהל מהינו. הצרפתי מרים ידיו, מורה לקהל שכל־כך אוהב אותו, אך הוא יודע שמחיאות הכפיים וקריאות ההידד מגיעות השנה לגרג למונד, האמריקני הצעיר בן ה־25.

למונד מנשק ומברך את הינו. סיום אבירי של שני רוכבים רגילים. יש המחפשים דימעה על לחיו של הינו, לפחות מבט של צער. אך שום דבר. כפי שידע לנצח, ברנרד יודע גם להפסיד. הוא מחייך וצוחק עם כולם. בכל מקום שיש טלוויזיה, יש צופים שעוקבים אחרי שני המנצחים. „למה הוא לא ניצח" – אומר לי צרפתי מבוגר, שנראה כמו חרב עליו עולמו. חמש שנים לא הספיקו לכם, לצרפתים? העזתי לומר לשואל. „הוא אשם. הוא הרגיל אותנו לניצחונות..." ענה לי אותו צרפתי מתוסכל. לפתע שקט מסביב. האליל, בראיון לטלוויזיה, מגיב בפעם הראשונה לאחר ההפסד בטור. „נהניתי להשתתף במירוץ. למען האמת, יצאתי מתוך הנחה שלא אזכה השנה. למרות הכל – אני מאושר. הוכחתי לעצמי שאני עדיין מסוגל להתמודד בצורה טובה בתחרות הקשה הזאת..." הראיון עם הינו מסתיים, ומסביב מריעה החבורה הצרפתית. מקום שני. מה לעשות – סה־לה־וי.

ביקור גומלין אמריקני

בצרפת אוהבים לספר שהאמריקנים החזירו מהר מדי ביקור גומלין על נסיעתו של הנשיא הצרפתי, פרנסואה מיטראן, שכיבד בנוכחותו את „מיס ליברטי", בחגיגת מאה השנה לפסל החירות. האמריקני גרג למונד בא לצרפת, ולקח את הטור־דה־פראנס מהצרפתים שידעו שליטה צרפתית־אירופית אבסולוטית עד לשנה הנוכחית.

ועכשיו, אחרי שהטור־דה־פראנס כבר הסתיים, אפשר להתחיל בסיכומים. מעולם לא ידע הטור מאבק כה צמוד, כה עיקש, עם רוכבים כה טובים, ומהפכים כה רבים. חובבי הכדורגל קיבלו את המונדיאל במכסיקו; חובבי הכדורסל קיבלו את המונדובאסקט; הרולאן־גארוס ווימבלדון סיפקו את תיאבונם של חובבי הטניס; מן הראוי היה, אם כן, שחובבי ענף האופניים יזכו בתחרות לא פחות טובה ומותחת. וכך באמת היה. השאלה הנשאלת כעת היא האם זה הטור של למונד, שניצח בו, או של הינו שהפסיד אותו. למונד ניצח, ללא ספק, מורים גם המומחים הצרפתים. הוא גבר על הינו באלפים, וסיים כמעט בשיוויון עם האלוף הצרפתי בקטע נגד השעון בסנט־אטיין. למונד לא היה פחות טוב מהינו בתחרות הקשה והמורכבת הזאת. הוא זכה למעשה כבטור של 1986 בקטע של גינין, עת זכה באפודה הצהובה. הוא גילה כוח פיסי רב, וגם מבחינה מוראלית – היה חזק יותר. אחרים יכולים היו להישבר לבסוף מול הינו. הוא לא. כבר הזכרנו את העובדה שהאמריקנים זכו בטור לראשונה. גרג למונד במקום הראשון, והמפסטן במקום הרביעי. בעבר השתעשעו האירופים עם היריבים מארצות־הברית. לפני ארבע או חמש שנים היו מברכים את נציג ארה"ב, ג'ונתן בויר, כאשר היה מצליח לסיים את הטור. הניצחון האמריקני בצרפת בוודאי יביא עכשיו דחיפה רצינית לענף האופניים בארה"ב.

יד ביד – אחרי האלפים

לטור דה פראנס של 1986 היו הרבה רגעים גדולים, אך הגדול מכולם היה ללא ספק כאשר ברנרד הינו וגרג למונד סיימו את הקטע של האלפים, אוחזים איש בידו רעהו. תמונה שתיכנס להיסטוריה של התחרות. צריך לזכור שבטור דה־פראנס מחולקים הרוכבים לקבוצות, ושני הזוכים הם בעצם מאותה קבוצה. זה עוד הוסיף למתח הרב, שגם כך הרקיע שחקים. למונד סיים ראשון. הינו היה למטפס הטוב ביותר של התחרות, אך מלבדם היו גם מספר תגליות בתחרות המוצלחת הזאת. הצעיר האמריקני המפסטן, בן ה־23, שסיים בתחרות הראשונה שלו במקום הרביעי; הצרפתי ז'אן פרנסואה ברנרד, שאפשר לראותו בעתיד כמועמר להוביל את קבוצת „להווי־קלר", קבוצתו של הינו ולמונד, בזכות כוחו הפיזי הרב ובגרותו הנפשית. גם ההולנדי מטבנהאגן היווה הפתעה נעימה.

בנובמבר יחגוג ברנרד הינו את יום הולדתו ה־32. למחרת הוא פורש. עד אז עליו להתכונן, יחד עם קבוצת „להווי־קלר" לתחרויות אליפות העולם. את הטור־דה־פראנס הוא הפסיד, לאחר חמש זכיות. ברנרד הינו ישאף לסיים את הקאריירה העשירה שלו כאלוף עולם. הוא אוהב את הרעיון. השאלה היא אם לגרג למונד נראה הרעיון. ספק גדול. ■

גרג למונד: „זה כמו שאירופי יהיה הכדורסלן הטוב ביותר בארה"ב..."

– גרג למונד, הטור דה־פראנס בכיס שלך.

„כן. הניצחון הסופי הביא לי הקלה רבה. מאז הקטע בסנט־אטיין חששתי מתאונה. עכשיו אני סוף־סוף יכול לנשום לרווחה. הצלחתי להגשים חלום שמלווה אותי מאז גיל 15, מהרגע שהתחלתי לעסוק ברצינות בספורט האופניים.

„לזכות בטור דה־פראנס לראשונה בחיי זה משהו גדול עבורי, אבל לחשוב שאני האמריקני הראשון שמצליח במשימה זו – עושה את כל הסיפור הזה למשהו עוד יותר אדיר. אני גאה להיות האמריקני הראשון שזוכה בתחרות. תארו לעצמכם שצרפתי או אירופי יהפוך לשחקן הכדורסל הטוב ביותר בארצות־הברית..."

– מכינים לך מסיבה אצל השגריר האמריקני בפריז?

„כן, הודיעו לי על כך עוד לפני שזכיתי בצורה רשמית. למען האמת, כמעט שכבר השתתפתי פעם במסיבה אצל שגריר ארה"ב בפריז, כאשר הנשיא רייגן ביקר שם. אבל אז לא ידעתי שצריך לבוא לבוש בחליפת סמוקינג, ופספסתי את המסיבה. והנה, עכשיו אני מוזמן שוב לאותו מקום, אלא שהפעם כל המסיבה היא לכבודי."

– אתה אמנם המנצח הראשון של הטור דה־פראנס שהוא אמריקני. אך בעצם עבור צרפתים רבים, המנצח המוסרי הוא הינו. זה נכון?

„לא, זה לא נכון. קראתי בעיתונות הצרפתית שברנרד הגיש לי במתנה את הטור דה־פראנס, אך האמינו לי שאת הניצחון הזה לא גנבתי מאף אחד. על החולצה הצהובה שמרתי בקנאות, ושלא יגידו לי שהינו נתן לי מתנות. להיפך: ההתנהגות שלו גרמה לי לצער רב: אף פעם, לכל אורך הקאריירה שלי, לא לחץ אותי יריב עד כדי כך. ואני מאוד מצטער שלא זכיתי בקטע של נגד השעון בסנט־אטיין, ושלא הצלחתי להראות לברנרד שבאותו יום הייתי חזק בדיוק כמוהו."

– ואם נניח באותו ערב הניצחון הגדול שלך בנאנט, הינו היה בא לראות אותך ואומר: „גרג, בא לי לנצח בטור השישי שלי, תעזור לי, אתה לא תצטער", מה היית עושה אז?

„הייתי אומר לו לא. אין שום סיבה שאתן להזדמנות כזאת לברוח.

„בשלב מסוים יצאתי מתוך הנחה שהטור הזה שלי. שום דבר לא היה משנה את דעתי. בשנים עברו הרוכבים חששו מפני הינו. אני מכיר מאות רוכבים שאם היו מתעמתים, כפי שאני עשיתי, מול הינו – היו נשברים לבסוף. אני לא."

– העימות בינך לבין הינו דומה ש„קרע" את שניכם?

„אני חושב שהטעות של שנינו היתה שלא דיברנו מספיק בינינו במהלך התחרות. הוא אף פעם לא אמר לי מה הוא באמת חושב. ואני, מצידי, הייתי אולי צריך לבוא ולומר לו מה הפריע לי, והיו דברים שהפריעו לי. אבל זה היה קשה. הוא היה הבוס של החבורה."

– האם זה נכון שאמרת שלא תשתתף בתחרות הגדולה הבאה בארצות־הברית אם הינו ישתתף?

„אמרתי את זה. נכון. אבל זה היה ברגע של אכזבה. היו קטעים שהרגשתי שהוא לא אוהב אותי, ואני לא אוהב להרגיש שלא אוהבים אותי במהלך תחרות. אבל היום, כל מה שקרה – נשכח. עבורי – ברנרד הינו נשאר הגדול מכולם. הוא אתלט יוצא מן הכלל."

– דומה שההתייחסות שלך ושל הינו לאופניים שונה.

„נכון. הוא צרפתי ואני אמריקני. עבורי לא רק האופניים קיימים, ישנה גם המשפחה. אני אומנם ויתרתי על דברים רבים למען האופניים, מאז גיל 15, אבל זה לבטח לא מסמל הכל עבורי. אם לא הייתי מגיע לצמרת הרוכבים העולמית – ייתכן שהייתי שב לעיר מולדתי סאקרמנטו, נרשם לאוניברסיטה, ולומד איזה מקצוע אחר..."

– מדברים הרבה על כך שאתה עושה כסף טוב מהאופניים.

„כל מי שאומר שאני עוסק בספורט רק למען הכסף, וכבר שמעתי לשונות רעות שאמרו זאת, זה קשקוש אחד גדול. אבל מצד שני, ככל שיהיה יותר כסף בענף – הוא יקבל הרבה יותר תנופה ורצינות. היום הודיע לי המנהל שלי, שהשכר שלי הוא מיליון דולר לשלוש שנים. אני סבור שקיימים עוד לפחות ארבעה או חמישה רוכבים שמרוויחים סכומים שכאלה. אני מאמין שברנרד הינו מרוויח פי ארבעה ממני, ואם כך – אז אני רואה זאת כדבר טבעי."

– ומה עושים עם כל־כך הרבה כסף?

„אני אוהב עסקים. אמריקני או לא... אבי ואני הקמנו חברה בשם ‚גרג למונד אנטרפרייז'. הכסף שלי מושקע בבתים ובשטחים.

הזוכה המאושר שעשה היסטוריה בטור – האמריקני גרג למונד (במרכז), על דוכן המנצחים. משמאלו, מי שהיה אלוף חמש פעמים וכוחו לא עמד לו לפעם השישית – ברנרד הינו

דיילי תומפסון

נולד לפני 28 שנה, לאם סקוטית ואב ניגרי ■ אלוף עולם, פעמיים אלוף אולימפי (מוסקווה 80' ולוס־אנג'לס 84') ו־3 פעמים אלוף משחקי חבר העמים הבריטי (78, 82 ו־86) בקרב־עשרה ■ מחזיק בשיא העולם במקצוע זה – 8,847 נקודות ■ נוצח באחרונה בתחרות מחייבת ב־78 ■ נשוי לאתלטיקה קלה ■ מהבכירים באתלטים האנגליים. גם במקצועות הבודדים בקפיצה במוט, קפיצה לרוחק ובריצת 100X4 מטר שליחים

קרקס

מלמיליאן, סמי מלכה, דמתי וקירט הם שחקנים טובים, אבל בקט־רגל הסיפור הוא שלום רוקבן. משחק לבד נגד ארבעה. לוקח את הכדור על העורף ורץ איתו לאורך המגרש. איך עוצרים אותו? שמעונוב, בתשדיר השרות של האגרה יודע: יש רק דרך אחת

משה גורלי

לא בכל יום זוכה עפולה לאורחים רמי מעלה שכאלה. צביקה פיק, אורי וסמי מבית"ר ירושלים, שלום רוקבן מ„סקס־סטייל" ומנו שוורץ מקנזאס־סיטי נחתו בעפולה. יחד עם דמתי וקירט הופיעו כנבחרת הליגה בקט־רגל נגד מכבי עפולה, ליגה א'. המשחק היה האירוע שנעל את היום ולכן גם אני אסיים בו. כדאי להמתין, כי המשחק היה בהחלט טוב ומעניין. הכוכבים נאלצו לעבוד קשה כדי להינצל מתבוסה מול זאכי אהרוניאן, אבי גואטה, שלמה אלבז, עובד גרינפלר וחבריהם.

סקס לפני משחק

הצטרפנו למונית יחד עם רוקבן, שוורץ, דמתי וצביקה פיק. רוקבן, כידוע, מוציא את לחמו בעסקי מין. עוד לא ראיתי בן־אדם שנהנה כל־כך לדבר על העבודה גם מחוץ לשעות העבודה. בנקיטת חפץ הושבעתי שלא להדליף מלה וחצי מלה מהסיפורים שהתעופפו במונית. „אתה כותב רק על כדורגל", התרה בי צביקה פיק. נאמן להבטחתי אני משחרר את הסיפור הבא. בין השאר נרונה שם הסוגייה אם רצוי לקיים יחסי מין לפני המשחק. רוקבן: „זה הדבר היחידי שמסוגל להעמיד אותי על הרגליים... לפני 3 שנים, לפני המשחק הקובע על הירידה נגד כפר־סבא, ארגנה איזו התהוללות קטנה במלון. למחרת, חלק מהחבר'ה שהיו מעורבים, התעלפו על המגרש. החלטתי שאסור שהפאשלה תתגלה. בישלתי שלושה גולים, סגרתי את המשחק, והורדתי את כפר־סבא..."

תחום ההתמחות הנוסף של רוקבן הוא להטוטי שליטה בכדור. פרנסי עפולה ביקשו לגייס את הכוכבים להדגמות בפני ילדי המקום. הכוכבים סירבו להפרד מכפכפיהם, ורק רוקבן נעתר ועלה על בגדי ספורט. אורגן לו משחק נגד ארבעה מילדי המקום. הוא לבד נגד הארבעה. קירט מעיר בצר: „מתאים לו, הוא ממילא לא מוסר..." רוקבן מוצא שיטה מקורית להסתדר עם הארבעה: מנית את הכדור על העורף, ורץ איתו לאורך כל המגרש. הזאטוטים מסביב מריעים בהתפעלות, אך רוקבן יורד מנוצח 2–0. מאוחר יותר חוזר התרגיל: לבד נגד שלושה נערים אתיופים. הפעם מסתיים המשחק בתיקו 1–1.

כמה דקות לפני המשחק המרכזי מגלה רוקבן חמישה זאטוטים אתיופים, שידם אינה משגת כרטיסי כניסה, מצמידים חוטמם לזכוכית הנעולה, ומביטים בערגה פנימה. רוקבן מאתר את הסדרן ומורה לו להכניסם פנימה. ההוא מנסה להתווכח. הליצן עוטה סמכותיות: „אם יגידו לך משהו, תשלח אותם אלי, אני משלם עליהם". לפחות בעניין הסבר פניך לאתיופי – יש לרבנות מה ללמוד ממנו. זהו, עד כאן רוקבן.

מנו שוורץ מספר שבארה"ב ממוצע הצופים במשחקי הקט־רגל הוא 16.5 אלף. קבוצתו, קנזאס־סיטי, מוכרת 14 אלף מנויים, וזכויות לטלוויזיה ב־3 מיליון דולר. עם מספרים כאלה הכדורגל שלנו היה נראה אחרת. אולי היה מאיפה לשלם את סכומי העתק לשחקנים שמביאים 2000 צופים למשחק.

לקט־רגל יש פוטנציאל טוב להצליח בישראל. דווקא מגרעותיו של הכדורגלן המקומי הופכות כאן ליתרון. בישראל שונאים לרוץ הרבה ובלי כדור. בקט־רגל רצים למרחקים קצרים, והטיפול בכדור אינטנסיבי יותר. השחקן כל הזמן במשחק. לא „נרדמים על הקו" ואין „חצי מגרש להשכרה". במכביה ה־11 היה הקט־רגל לאחד הענפים הפופולאריים, אם לא הפופולארי ביותר. בערבי חצי־הגמר והגמר היה אולם המשחקים מלא עד אפס מקום, ורבים נותרו בחוץ. ישראל, לא ברור למה, הציבה הרכב שאינו מתאים למשחק. הצוות שמסתובב עתה בארץ טוב בהרבה. מלמיליאן, מלכה, רוקבן, נסים כהן, דמתי – יודעים לשחק על שטח קטן, שולטים טוב בכדור, מדוייקים ומסוגלים לשחרר כדור חזק מהמקום, גם כשהם מכותרים בצפיפות ע"י שחקני היריב.

אירוע מקומי – ילדי עפולה עם הכוכבים הגדולים (משמאל): דמתי, קירט, רוקבן, מלמיליאן ופיק

אחד שמכירים בגלל כדורגל, דמתי (למטה), ואחד בגלל השירים, פיק (למעלה)

צביקה פיק אוסף חתימות.

צביקה פיק מבוקש לחתימות. יותר בגלל השגיו כזמר – מאשר ככדורגלן. במשחק הוא משקיע מאמץ רב, לעתים בהצלחה גדולה יותר ולעתים פחותה. בעפולה תפס יום חלש, אולם לזכותו נזקפת היוזמה שהולידה את המפעל וגיוס השחקנים המתאימים.

רוקבן

את מופעי הראווה המתנהלים כעת יזם צביקה פיק; זמר, פוליטיקאי וספק־כדורגלן, שהפקיד את ניהול העניין בידי האמרגן אבי לוי. השחקנים חתומים על חוזים אישיים בסכומים נכבדים. שיטת מכירת המופע משתנה: לעתים האמרגן מוכר את הכרטיסים, ולעתים הוא מוכר את המופע לגורם מקומי, ואז הוא פטור מלרדוף אחרי מתפלחים. בעפולה פעלה השיטה הראשונה, ואבי לוי נראה מודאג. דווח לו שרבים מהנכנסים לא ביקרו אצל הקופאי. התפתח דין־ודברים עם האחראים המקומיים, והאווירה נעכרה מעט. גם מהסיבה שחצי אולם היה ריק. עוד בדרך איתר צביקה פיק את הסכנה. כשועל הופעות האמון על שיווק מופעים, קונן פיק על העדר פרסום בהיקף מתאים: „יש לשים מודעה בכל מקום, האולם צריך להיות מלא, מתי כפעם האחרונה הגיעו לעפולה שמות כאלה..?", לא ברור אם הוא כולל את עצמו בין השמות; מכל מקום הוא כלל עצמו בהרכב הפותח במקום סמי מלכה. אני לא רוצה לומר שזאת הסיבה, אך עובדה היא שלאחר עשר דקות משחק התוצאה הייתה 1–6 לעפולה (!!!)

כמעט תבוסה בעפולה

העפולאים התכוננו היטב למשחק ופתחו חזק. משחקם היה חדור מוטיבציה, ולהפתעת הכל – גם יכולת. לא בכל יום מזדמן לזאכי אהרוניאן לעצור כדורים של אורי מלמיליאן, ולא כל יום מזדמן לשמעון אלבז להכניע שוער כרמתו של מנו שוורץ. הכוכבים, מצידם, סברו ששמם לא רק הולך לפניהם – אלא גם יבקיע. הם התכרו במהרה. שש פעמים הוציא שוורץ, שהופקר בהגנה, כדורים מרשתו.

לזכותם של הכוכבים ייאמר כי מהרגע שהבינו שהם עומדים בפני תבוסה, יוקרתם נפגעה והם החלו להלחם על שמם הטוב, וכדי לנצח. מלכה ורוקבן החליפו את פיק ורמתי. מלמיליאן ומלכה החלו למצוא אחד את השני, וחלק מהשילובים היו ממש עוצרי נשימה, ונעצרו רק ברשת. רוקבן, שלקת ללב את הפיגור, הקריב עצמו במשחק הגנה. ביהוד הוא לא היה עוכר לחצי המגרש של קבוצתו („חביב היה מבשל השערים העיקרי ביהוד, היה בורעט למעלה ואני הייתי לוקח את הכדור ונכנס אתו לשער...") וכאן רוקבן מוסר (...) המחצית הסתיימה בתוצאה 4–6 לעפולה. במחצית השנייה נעל שוורץ את שערו, הכוכבים השוו, ורכשו יתרון ע"י מלמיליאן, לאחר הכנה מדוייקת של דמתי. במצב של 7–6 חזר צביקה פיק למגרש, ובכל זאת היתרון לא נשמט עד לסיום.

טוב יותר מהאח הגדול

במונית חזרה ככר מדברים על המשחק הבא בקרית־גת. לדמתי צריך להסביר בפירוט איפה זה, איך מגיעים לשם וכמה זמן זה מת"א. לצביקה פיק יש הופעה בירושלים וייאלץ להעדר: מקווה שיסתדרו בלעדיו. רוקבן לא מוכן לנסוע לקרית־גת: „מסוכן לשחק שם בלי שכפ"ץ וקסדה".

כיום, בתקופת היובש המכונה גם „עונת המלפפונים" בספורט, משחקי הקט־רגל הם האירוע היחיד השווה צפייה. קיימת תכנית להפעלת ליגה סדירה המבוססת על קבוצות־ערים. לטעמי, האלטרנטיבה „המכובדת" יותר, המכונה ‚הליגה הלאומית' תהא שווה פחות, אם יצליחו להרים טוב את הפרוייקט הזה. רק שלא ינהלו אותו בכשרון ובמעוף המאפיינים את האח הגדול.

וירטואוז רוקבן מול „שאר־העולם"...

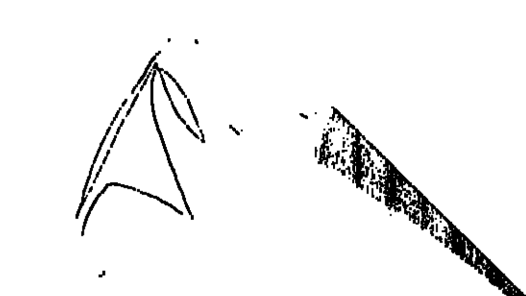

שוער־גולה מנו שוורץ: געגועים הביתה

שוורץ מתגעגע

מנו שוורץ מתלבט אם לחזור לארה"ב. שם הוא יושב על חוזה בסביבות 150 אלף דולר, אך הוא מתגעגע לארץ. רבים היו מסכימים להתחלף עמו, אך לצערם – חסרים את כישוריו. שוורץ משחק בארה"ב מזה 7 עונות: עונה ראשונה ברוצ'סטר ניו־יורק על מגרשים גדולים. בדרבי מול קוסמוס עצר כדורים של קרויף, בקנבאואר, מילר, רנסנבריק וקארלוס־אלברטו. אחר־כך עבר לאולמות סגורים: שלוש עונות בסנט־לואיס ושלוש עונות בקנזס, לצידם של נייסקנס, גורדון היל וקוביאס. לפני שנתיים זכה בתואר שחקן השנה, וכשוער רשם מספר שיאים: השתתפות במספר הגדול ביותר של משחקים בעונה, וספיגת הממוצע הנמוך ביותר. כולנו יודעים מהו תפקידן של הסטאטיסטיקות בספורט המקצועני האמריקני, וכיצד מתרגמים מספרי הסטאטיסטיקה למספרים דולריים בחוזי ההעסקה.

בחופשתו בארץ נקרא שוורץ להחליף את יוסי מזרחי בשער כוכבי הקט־רגל, והוא נהנה. אמנם אלבז וגרינפלד אינם קרויף ומילר, אך שוורץ לא מחל על כבודו, והרבה להטיל עצמו לרגליהם כדי למלט את שערו ולשמור על הניצחון הרחוק שהשיגו חבריו בעמל רב.

עד ספטמבר אמור שוורץ להחליט אם יאריך את חוזהו בארה"ב. הוא נשמע לי כן ורציני בגעגועיו ארצה. גם אשתו ובנו הקטן לוחצים. מבחינה כספית הוא כבר מסודר, וסביר להניח שיוכל למצוא קבוצה בארץ. אולי מי שיפנה אליו בהצעה רצינית יכריע לכיוון ההחלטה לחזור. גם יקיים מצוות החזרת יורד וגם ירוויח שוער טוב.

חיים זלוטיקמן עבר מהפועל חיפה להפועל חולון, ועכשיו הוא כבר בהפועל תל־אביב ■ הוא גם סוגר חשבון ישן עם נשוא סיכסוך ותיק שלו – צביקה שרף ■ על חברות וקטנוניות בהפועל חולון; על המעבר מהדרום של חולון לצפון־ת"א; על כדורסל לקראת גיל שלושים

אבי מורגנשטרן

חיים זלוטיקמן עסוק בימים אלה בחיפושים אחר דירה חדשה בתל־אביב. לפני כשנה הוא ירד מהצפון לכיוון חולון, התמקם היטב בקבוצה החולונית, ונראה היה שמצא בית לכמה שנים במרכז הארץ. אלא שנכון להיום הוא כבר בהפועל תל־אביב, ולכן הוא מתרוצץ מדי בוקר כדי לבחור דירה שתתאים לצרכיו.

בקיץ האחרון התמקם זלוטיקמן בראש כותרות עיתוני הספורט. אחרי שנגמר פסטיבל מראדונה, החלו העיתונים לעסוק בהעברתו להפועל תל־אביב, על כל המשמעויות שבכך. חולון לא רצתה לוותר עליו בקלות. זלוטיקמן נאלץ לשחק איתם את הפליי־אוף בבית המשפט. מבחינתו הצדק ניצח. גם השכר. בהפועל תל־אביב הוא יקבל שכר גבוה מזה שקיבל בחולון. זלוטיקמן רצה להמשיך ולשחק בהפועל חולון עוד שנה ואפילו יותר. הוא אהב את הקבוצה, את האוהדים, את האווירה, אלא שפיסקה אחת בחוזהו לא גרמה נחת לראשי חולון. לזלוטיקמן היתה אפשרות לשפר את תנאי חוזהו. חולון סירבה.

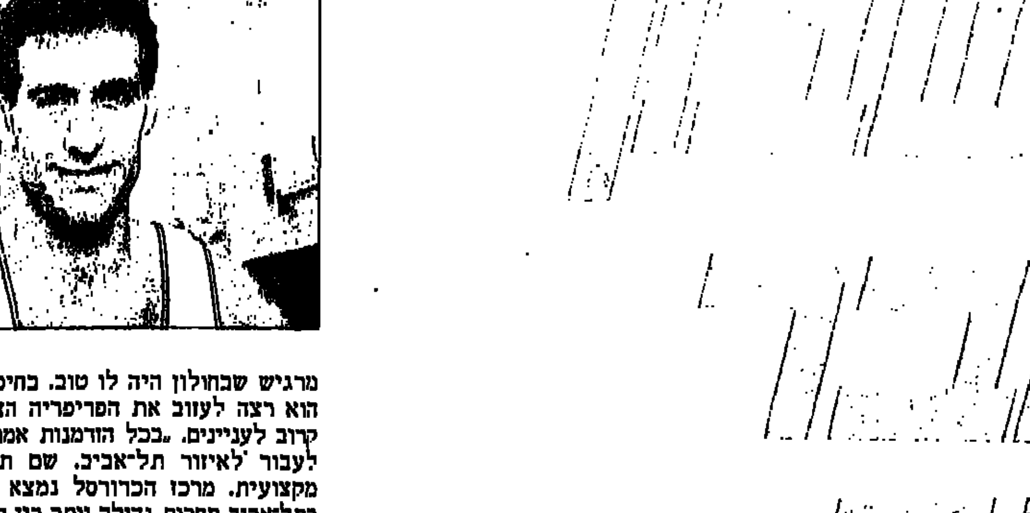
שיפוץ קוסמטי

„המגמה היתה להמשיך לשחק בחולון. לי היה טוב שם, והם היו מבסוטים ממני מבחינה חברתית ומקצועית. הם לא רצו לשפר לי את החוזה, אלא רק לשפץ אותו בצורה קוסמטית. אני חושב שבמעמדי המקצועי מגיע לי יותר. כשהצגתי את התנאים החדשים, הם אמרו לי לך לחפש קבוצה אחרת. כשהתחלתי את המגעים עם הפועל תל־אביב חולון הבינו שזה רציני, והתברר להם שכדי להיות קבוצת צמרת צריך לשפר תנאים ולשלם משכורות גבוהות. אבל זה היה כבר מאוחר מדי. לא פרצתי את הדלת בחולון. עידכנתי את מישקה לפרדון, הבוס של חולון בכל המו"מ, ואף הודעתי לו, למרות שאני לא צריך, שאני מקיים מו"מ בהפועל תל־אביב. אז החלו חילופי מכתבים בין האגודות, ומחול שדים התפתח בתיקשורת. חולון הסכימו לבסוף לשלם לי כמו בתל־אביב, אבל זה היה מאוחר מדי. אני לא אעשה צחוק מאגודה כמו הפועל תל־אביב. לא אפר הבטחה שנתתי לאגודה. אני רוצה לציין שהנסיבות גרמו לי לעבור, אבל אני חושב שתל־אביב היא קבוצה בעלת פוטנציאל רב, ואפשר לשנות שם דברים לא יפים שקרו באגודה בעבר. יש אנשים חדשים בתל־אביב שמאוד רוצים לפתוח דף חדש..."

זלוטיקמן מכיר היטב את אנשי ההסתדרות באגודות הפועל. הוא כבר עבר על בשרו חוויה לא כל־כך נעימה, דווקא באגודת האם הראשונה שלו, הפועל חיפה. מגיל 13 הוא שיחק שם, ולאט לאט טיפס בקבוצות השונות, עד שהפך לכוכב הקבוצה. במקביל צורף לנבחרות ישראל, עד שנחת בנבחרת הבוגרים שלנו. את חיפה הוא רצה לעזוב כבר מזמן, אבל הקבוצה סירבה לתת לו שחרור, והיה לו ברור שאין טעם ללכת עם הראש בקיר. הקש ששבר את הקיר הזה היה מכתב של האגודה, שבו הודיעה לו שהיא לא יכולה לעמוד בהתחייבויות הכספיות כלפיו, והציעה לזלוטיקמן למתן את הדרישות, או לעבור קבוצה.

בחולון כמו בחיפה

הוא לא חשב פעמיים, והחל לנוע לעבר המרכז. לאחר מאבק משפטי עבר להפועל חולון. אפשר למצוא קווי דמיון רבים בין שתי הפרשיות, זו עם חיפה וזו עם חולון הנוכחית, למרות שזלוטיקמן

מרגיש שבחולון היה לו טוב. בחיפה הרבה פחות. הוא רצה לעזוב את הפריפריה הצפונית, ולהיות קרוב לעניינים. „בכל הזדמנות אמרו לי: כדאי לך לעבור לאיזור תל־אביב. שם תתקדם מבחינה מקצועית. מרכז הכדורסל נמצא בתל־אביב. יש בתל־אביב תחרות גדולה יותר בין הקבוצות; אמצעי תיקשורת גדולים, ויכולת פיננסית לשלם לשחקנים. חוץ מזה, נגמרה לי המוטיבציה בחיפה. הצלחת היא בתל־אביב, ומסתבר שאתה חייב להיות קרוב לצלחת. בדיעבד, מתברר לי שפיספסתי כמה שנים בכך שלא עזבתי את חיפה מוקדם יותר. בחולון יש ניהול הרבה יותר טוב, ואווירה נעימה".

ארבעה ימים לפני תום מועד ההעברות בשנה שעברה, נחת זלוטיקמן בחולון. מבחינה מקצועית הוא ידע שאין לו מה לפחוד, הוא מסוגל להשתלב. גם מבחינה חברתית הוא מגדיר את רוב השחקנים כחיוביים מאוד. הקהל של חולון הכניס לו אנדרלין בדם. סיום העונה מצאה את זלוטיקמן מרוצה מהיכולת שהפגין בקבוצה. לא יכולת מטאורית, אבל בהחלט מספקת פלוס. בתחילת העונה הדברים נראו קצת פחות ורודים ואופטימיים. היה לו תקל עם מולי קצורין, מאמן חולון. „היתה בינינו מתיחות מסויימת, כי הוא לא נתן לי דקות משחק מספיקות, לאור היכולת הטובה שהצגתי. אבל ככל שהזמן נע קדימה, העניינים הסתדרו, והיום אנחנו ביחסים טובים מאוד". גם עם ניב בוגין, שאותו דחק זלוטיקמן אל מעבר לקווי המגרש, היו לו יחסים טובים. בוגין, מסתבר, לא שמר לזלוטיקמן טינה. „היינו ידידים טובים עוד קודם לכן. אני מעריך אותו כשחקן, ויותר מזה – כאדם. הוא קיבל את המצב בצורה בוגרת, כי ידע שאין לו ויכוח איתי. דווקא רציתי שנשחק יחד במגרש, אבל זה לא יצא לפועל".

פרשת שרף: סוף פסוק

זלוטיקמן, היום בן 29 ומשהו, מנתח כל תשובה באריכות ובאטיות. מדבר הרבה, אבל לעניין. בחור אינטליגנטי, שלו, מאוד שונה מהטמפרמנט שהוא מציג על המגרש. יש לו תואר ראשון במדעי המדינה. נושא העבודה שהגיש היה: „פוליטיקה בספורט; הפועל בהסתדרות". זלוטיקמן מכיר את העסקנים טוב, טוב מאוד.

הפרשה הגדולה כה היה מעורב השנה, שייכת

„נמאס לי מהתדמית של ה'טרבל־מייקר"

היום שוב בונים בחולון על ניב בוגין, אחרי ה„חור" שהשאיר זלוטיקמן. המנהל, מישקה לפרדון, יצא אחרי סיום המשפט של זלוטיקמן בהכרזה שטוב עשתה חולון כשויתרה על שחקן כמוהו, שהוא בן 30 שדורש הרבה כסף. עדיף להשקיע בבוגין, טען לפרדון.

הדברים לא כל כך מסתדרים בפאזל. אם לפרדון רצה לוותר על זלוטיקמן, הוא יכול היה לחסוך לעצמו את המשפט, ולסגור הכל ברוח טובה. זלוטיקמן מאמין שאחרי מחשבה שניה, לפרדון לא יאמר את המשפט הזה שוב. הוא מרגיש שוב ושוב את יחסיו הטובים עם אגודת הפועל חולון ושחקניה. זלוטיקמן לא רוצה להמשיך ולהיות מוצג כ„טרבל־מייקר" של הכדורסל הישראלי. זלוטיקמן מודע לתדמית שיצר באמצעי התקשורת, תדמית שקיבלה נפח גדול, בעיקר בשנים הראשונות בקאריירה שלו, והחלה להיעלם בשנתיים האחרונות, לפחות באגודות.

בנבחרת ישראל המצב שונה. „בתחילת הדרך הייתי בעייתי, זה נכון. כנראה בגלל הטמפרמנט שלי, אבל בטח לא בקנה המידה שזה הוצג בתיקשורת. מבחינה עובדתית לא הורחקתי מעולם מאף משחק, ומעולם לא העמידו אותי בפני ועדת משמעת, בשנים הראשונות. רק פעם אחת הוזמנתי לוועדת משמעת, וזה היה דווקא בתקופה האחרונה. אני שמח שבשנים האחרונות ירדו מהתדמית של זלוטיקמן הבעייתי, כי לא אהבתי את התקופה שעשו ממני מאניה של 'טרבל־מייקר'. אני ביחסים טובים עם כל המאמנים שאימנו אותי בהפועל חיפה והפועל חולון, ועם מרבית השחקנים ששיחקתי. גם את כל הפסטיוואל שעשו על ההעברה שלי מחולון לתל־אביב צריך לראות בפרופורציות נכונות. בסך הכל לא היתה אז פעילות ספורטיבית בארץ, ואז מתעסקים בעניינים של משא־ומתן. זה דבר טבעי, ומקובל בכל העולם ששחקן עובר מקבוצה לקבוצה. אני חושב שניפחו את כל הסיפור".

כמובן לסכסוך בינו ובין צביקה שרף. זלוטיקמן לא אוהב את שרף, וזאת – בלשון המעטה. הוא פשוט לא סובל אותו. יש לו בטן מלאה חומר נפץ על מאמן מכבי תל־אביב והנבחרת. הקשר הזה בין מכבי תל־אביב והנבחרת לא מוצא חן בעיניו במיוחד. „אסור לשכוח את העובדה הזאת. בגלל העובדה שהוא גם מאמן מכבי תל־אביב קורים בנבחרת דברים, ששחקנים ממכבי עושים דברים שאם שחקנים מקבוצות אחרות היו עושים – הם לא היו חוזרים לנבחרת". זלוטיקמן לא חוזר לנבחרת כל עוד שרף שם.

מונולוג של כאב וסגירת חשבון עם שרף: „כל עוד הוא שם – אני לא. אין דרך חזרה עם צביקה שרף. קרו יותר מדי דברים שהביאו אותי להחלטה הקשה הזו. אבל מכאן אין עוד לאן ללכת. צריך להבין שלא עשיתי זאת ברגע של ריתחה. אני מספיק ראציונלי כדי לעשות צעד חשוב שכזה. ההתחלה היתה דווקא מבטיחה מבחינתי. הגעתי לנבחרת וישבנו שרף ואני לשיחה. הוא אמר לי שלדעתו לא שותפתי מספיק בידי מאמנים אחרים, ושקופחתי בעבר. הוא טען שאני השחקן המחליף הטוב ביותר, כלומר נתן לי להבין שאני אקבל קרדיט גדול מאוד. במוקדמות אליפות העולם הקודמת שיחקתי כרכז, והוא החמיא לי מאוד על היכולת שלי. אבל באליפות אירופה קרה ההיפך. לפתע הוא התעלם ממני באופן טוטאלי. לא דיבר איתי בכלל. פשוט לא התייחס אלי, כאילו לא הייתי. אז החלו המתחים בינינו. לדוגמה, הוא אסר על השחקנים להתראיין, אבל הוא הלך והציף את אמצעי התקשורת בכתבות. זו דוגמה של מאמן? הבנאדם פשוט חולה תיקשורת. השופר שלו זה הם כלי התיקשורת. הוא לא החזיר אותי למשחק נגד צ'כיה במוקדמות השנה. המזל שלו היה שהנבחרת ניצחה, אחרת היו נפתחות כל מיני תיבות פנדורה.

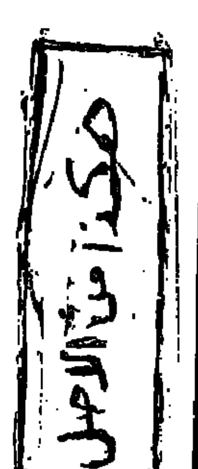
„באליפות אירופה דרג ב' הוא החזיר אותי לנבחרת, בגלל שמיקי ודורון לא יכלו לנסוע. בפגישה שיזמו אנשים בהתאחדות, הוא נתן לי להבין שוב שהוא מעניק לי גיבוי גדול. הוא טען שאהיה שחקן מפתח, אבל שוב – הוא לא עמד בהבטחות שלו. כבר ביום השני לאימונים הוא הדליף לעתונות שמוטי דניאל יהיה שחקן חמישיה על חשבוני. אני לא יכולתי להתראיין כי אסרו עלי. הוא יכול היה – ועשה זאת. במשחקי המבחן הוכחתי שוב כושר טוב מאוד, אבל לא שיחקתי כמעט בדרג ב'. הוא פשוט התנכל לי. הוא עשה דבר מבוער מאוד, כדי להשתיק אותי: הוא מינה אותי לקפטן. קפטן צריך לגשר בין המאמן לשחקנים, אבל אני והוא בכלל אל דיברנו, אז בשביל מה למנות אותי לקפטן? לא רציתי לעורר אז בעיות, כי רציתי בהצלחת הנבחרת. אבל כבר אז ידעתי שאני עוזב את הנבחרת. יש עוד שחקנים צעירים שהוא התנהג אליהם ככה, אבל הם לא רוצים להתחיל לעשות עניינים. אני שחקן ותיק בנבחרת, הכי ותיק אחרי מיקי. אני מאמין שהטוב ביותר צריך לשחק, למרות שלשחקני מכבי ת"א יש בנבחרת עמדת פתיחה טובה על שאר השחקנים בגלל שרף. העובדות מדברות בעד עצמן. שרף ניסה לחסל אותי לכל אורך הדרך. הוא עבד עלי בעיניים, למרות שנתתי לו את כל הקרדיט.

המקום ה־7: ריאלי

„באליפות העולם הנוכחית היה חבל לי שדווקא הוא מאמן את הנבחרת. היתה לנו את הנבחרת הטובה ביותר בעשר השנים האחרונות. מקום שביעי זה הישג וזה טוב, אבל הוא כמאמן עשה מזה חגיגה. אם מסתכלים באופן מקצועי רואים שזה המקום הריאלי שלנו. הוא לא עשה כאן נסים ונפלאות. לא ניצחנו כמו ב־79 בטורינו את ספרד או יוגוסלאוויה. הפסדנו כאן לטובים מאיתנו, וניצחנו חלשים מאיתנו. אני מאוד מקווה שיחליפו את מאמן הנבחרת. בשביל שרף לא אזיע אפילו טיפה אחת. לא מוכן לתת לו כלום משלי. גם אם יעמידו אותי לוועדת משמעת, לא ישתנה שום דבר. אם אכן יעשו זאת, אני אספר להם בדיוק מה קרה. את כל העובדות. הוא רוצה לעשות מעצמו גדול, אבל לא על חשבוני".

זלוטיקמן גמר כנראה עם הנבחרת. בינתיים הוא יוכל לסגור חשבון עם שרף, דווקא בהפועל תל־אביב. „עם שחקן זר טוב וצוות כמו שיש לנו – אני מאמין שאפשר לנצח כל משחק". מבחינה מעשית מדובר באליפות, לא? ■

זלוטיקמן: עם שתי אהבות: למעלה, עם הכדור, למטה עם אישתו ג'ודית. „בסך הכל רוצה לשחק כדורסל..." הסיפור עם צביקה שרף: סוף פסוק
צילומים: עדי אבישי

השבוע במשחקי הליגות האוסטרליות מינימום הפרס הראשון:

125

אלף ש"ח

מינימום לכל הפרסים:
250,000 ש"ח

המועצה להסדר ההימורים בספורט

ספורט-טוטו

עשית טוטו היום?

תחזיטוטו

נועם בן־ישראל

אוסטרליה — לקראת הסוף

המחזור הקרוב בטוטו, הוא הלפני אחרון, הכולל את משחקי הליגות האוסטרליות. בטופס המשחקים מליגות ויקטוריה ליגה ראשונה ושניה, וממערב־אוסטרליה. כמו אצלנו, כך גם אצלם, מתקרבות הליגות לסיומן.

1. דובטון – אלטונה־גייט: הקבוצה הביתית, שירדה לפני שנתיים מהליגה הלאומית בויקטוריה, נמצאת ברכה לליגה השניה. האורחים שניצחו בשבת את האחרונה בטבלה, יוסיפו ניצחון על הקבוצה שלפני האחרונה. 1.

2. דנדונג צפון – וורובי: משחק שקול. מיקומם של הביתיים מטעה מעט, מאחר וחסרים להם שני משחקים, שלא שוחקו בגלל גשם. משולש ראשון בטופס. מי שאוהב זאת, יוכל ללכת על x סולו.

3. נונאוודינג – ברוומדוס: קרב על העליה לליגה הלאומית במדינת ויקטוריה. שתי הקבוצות צברו שמונה נקודות באחרונה. הביתיים ב־6 משחקים, האורחים ב־5. לביתיות יש משמעות רבה, אולם המשחק פתוח. משולש.

4. אוקלי דרום – מלבורן־דרום: למרות ששמות הקבוצות מצלצלים כמו דרבי באר־שבעי, הרי שיש כאן מפגש בין עיר קטנה (אוקלי) לנציגת הבירה. למרות הגודל, לביתיים יתרון ניכר. 1.

5. בולין – דנדונג־סיטי: המשחק הראשון מהליגה השניה של ויקטוריה. למובילת הטבלה יתרון ביתיות, ובהישגים בחודשים האחרונים. בסיבוב הראשון 0–0. בשבת הקרובה – 1 או x.

6. המלין – אלתהאם: מבט על הטבלה יראה כמה דומים הישגי שתי הקבוצות. המקומיים נראים מעט יותר טוב, וניצחו במשחק הראשון 4–3. למי שמשחק כפול, ההמלצה: 1, x. אנחנו משחקים משולש.

7. קיילור – רינגווד: בסיבוב הראשון נחלו הביתיים תבוסה של 0–4. ב־7 המחזורים האחרונים השיגו שתי הקבוצות 4 נקודות בלבד. בשבועות האחרונים נלחמה קיילור נגד הירידה. 1, x.

8. רויאל ריצ'מונד – אלטונה־סיטי: בסיבוב הראשון – תיקו רב־שערים (3–3). השבת נראה יתרון הביתיים מאוד משמעותי. גם סיכוייהם לעלות עדיין קיימים. 1.

9. אזורי – באלגה: חמשת המשחקים האחרונים בטופס הם ממערב־אוסטרליה, שהיתה בשבת האחרונה בפגרה. הביתיים ינסו לחזור למקומם בצמרת, והאורחים – לברוח מן התחתית. בסיבוב הקודם ניצחה אזורי 4–1. השבת: 1, 2.

10. בייזווטר – פורסטפילד: בסיבוב הקודם 3–1 לבייזווטר. שתי הקבוצות מאופיינות במספר נמוך מאוד של תוצאות תיקו. למרות הפרשי המיקום, צברו הביתיים ב־6 משחקיהם האחרונים רק שש נקודות, לעומת ארבע של האחרונים. 1, x.

11. אינגלווד – סטירלינג: האורחת, אלופת העונה שעברה, ניצחה בסיבוב הראשון 6–0. גם השבת תוסיף ניצחון ל־6 הניצחונות הרצופים שהשיגה. 2.

12. אוסבורן־פארק – פרימנטאל: (2–3 בסיבוב הראשון). הביתיים מנסים להחלץ מהירידה, ויפגשו קבוצה שאינה מרשימה במיוחד. משולש.

13. ספירווד – אתונה: מפגש בין שתיים מארבע הקבוצות הטובות בליגה. למרות עדיפות הביתיים, הרי ה"יוונים" של אתונה יכולים גם לנצח. 1, 2.

מערב־אוסטרליה
(לאחר המחזור ה־16)

1.	ספירווד	13–45	43
2.	סטירלינג	14–49	38
3.	אזורי	19–44	38
4.	אתונה	18–33	34
5.	בייזווטר	25–22	20
6.	אינגלווד	25–16	17
7.	פרימנטאל	32–23	17
8.	באלגה	31–19	15
9.	גוסנלס	38–18	15
10.	קלמסקט	34–21	14
11.	אוסבורן־פארק	44–25	11
12.	פורסטפילד	36–14	9

ויקטוריה ליגה ראשונה
(לאחר המחזור ה־20)

1.	אוקלי דרום	11–40	32
2.	ברוומדוס	15–29	29
3.	נונאוודינג	20–35	26
4.	סאנבורי	21–34	22
5.	דונקאסטר	32–40	22
6.	מלבורן־דרום	24–37	21
7.	אלטונה־גייט	22–31	21
8.	וורובי	34–30	21
9.	נוקס־סיטי	32–24	16
10.	דנדונג־צפון	30–22	15
11.	ריצ'מונד	35–25	15
12.	אלביון	36–22	13
13.	דובטון	30–15	11
14.	מורנינגטון	50–17	8

ויקטוריה ליגה שניה
(לאחר המחזור ה־20)

1.	בולין	11–42	32
2.	אסנדון	19–39	29
3.	דנדונג־סיטי	16–30	26
4.	רויאל ריצ'מונד	34–40	23
5.	גילונג צפון	36–31	22
6.	וויכרלי	29–29	21
7.	פרהאראן סיטי	27–24	18
8.	המלין	27–27	18
9.	אלתהאם	23–23	18
10.	רינגווד	20–18	18
11.	סאנרינגהאם	24–25	17
12.	אלטונה סיטי	40–26	15
13.	קיילור	89–18	11
14.	מוראלנד	44–20	6

הצעות השבוע

שיטות מלאות

משחק	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	x	2	x, 1	2, 1
2	1	2, 1	2, x	x
3	x	2, x	x, 1	2, 1
4	2, 1	2, 1	1	1
5	x, 1	2	2, 1	2, x, 1
6	2	1	x, 1	1
7	1	1	x	1
8	1	2, x	2, x	2, x, 1
9	x	2	1	2, 1
10	2, x	2, 1	2, 1	x
11	x	x, 1	2	2, x, 1
12	2, 1	1	2	2
13	x	1	1	2, 1
שלשות	—	—	—	3
כפולים	4	6	7	4
טורים	16	64	128	432

שיטה מצומצמת

משחק	מפתח	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2	2, x, 1	2	x	1	2	x	1	2	x	1
3	2, x, 1	x	1	2	1	2	x	2	x	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1
6	2, x, 1	1	2	x	x	1	2	2	x	1
7	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1
10	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1
11	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
12	2, x, 1	2	2	2	x	x	x	1	1	1
13	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1

שלשות 4
כפולים 5
טורים מלא 2.592
טורים בשיטה המצומצמת 2.88

מועדון מטיילי מעריב

תורכיה

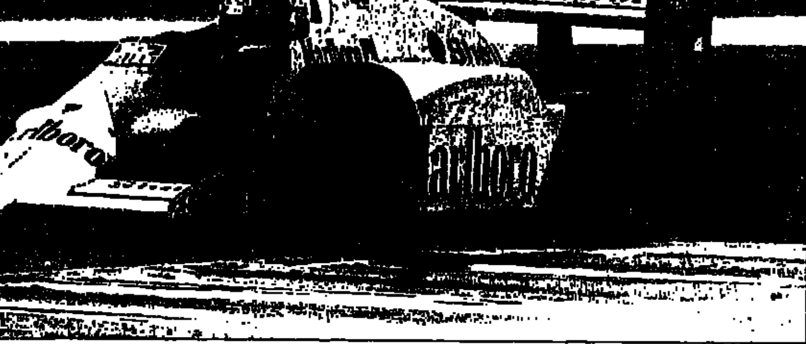
• טיול קלאסי של 18 יום.
היציאה: 15.8; 19.9; 10.10.

• 18 יום באררט ומזרח תורכיה.
היציאה: 1.8

ביצוע והדרכה: "נאות הככר" □ פרטים: "מועדון מטיילי מעריב", מערכת "מעריב", קרליבך 2 ת"א □ טל. 03־439207.

אדוארד אטלר

הצופים במירוצי הגראנד־פרי והראלי באירופה יוצאים ממגרשי החנייה אחרי המירוץ נהגים טובים בהרבה ■ אדוארד אטלר טוען שיותר מודעות למהות הספורט המוטורי בארץ – תחסוך חיי אדם

אלן פרוסט, במקלארן בה זכה באליפות הגראנד־פרי בעונה שעברה

מו·דעו·ת תחסוך תאונות

נושא אחד שכלל לא עולה על סדר היום הציבורי, כשתאונות הדרכים נמצאות במרכזו, הוא הקשר ההדוק בין המתחולל על כבישינו לבין המודעות לספורט המוטורי בארץ.

למדנו בישראל את תורת הרכב, הכרנו את רוב החידושים שבהם, ואנחנו יודעים את מחיריהם בעל־פה. רק הספורט המוטורי נשאר כי "Trrra Incognita" – ארץ לא נודעת. וחבל, כי דווקא התעניינות ציבורית בשטח רחב ורב־גוני זה של הספורט המוטורי, יכולה לשנות את הגישה למכונית ה... משפחתית, ולהביא להתייחסות מתקדמת יותר לנהיגה.

צופים באירועים של ספורט מוטורי לומדים היטב את המכונית בתנועה. ניתנת להם האפשרות לחזות בתיפקודם של מרכיבים שונים במצבים קריטיים. הקהל יכול לעקוב אחר תפקיד ופעולת כל קפיץ ובולם זעזועים, ותרומתו לשמירה על יציבות הרכב.

„על המגבלות"

הצופים ביציעים יכולים להתרשם ממכוניות הנוסעות „על המגבלות", ויכולים להקיש באותם רגעים על המעבר לנהיגה „רגילה", המאפשרת להעביר מכונית מנקודה א' לנקודה ב'. ישנה גם הנהיגה הספורטיבית, שלרבים מאיתנו היא בגדר נהיגה מעולם אחר. כדאי ללמוד את הכללים הבסיסיים של נהיגה זו. שמירה על עקרונותיה, ועל האינסטינקטיביות והערנות הגבוהה הקשורים בה – מאפשרת לא פעם לצאת ללא פגע ממצבים מסוכנים על הכביש, שלא לדבר על כך שידע בנהיגה מתקדמת מבטיחה התחמקות ממצבי חרום, שנהג רגיל היה מאבד בהם את השקט הנפשי שלו ואת ריכבו, ולעתים קרובות גם מסכן את נפשם של הנוסעים שאינם אשמים כלל.

ברור שצפייה קבועה ורצופה באירועי ספורט־מנועי לא עושה פלאים, אבל היא מובילה לשינוי בתרבות הנהיגה. אפשר לראות זאת היטב, במיוחד בקרבת מסלולי הגראנד־פרי, כשבסיום המירוצים חוזרים הצופים בריכביהם הביתה. אלפי המכוניות עוזבות את מגרשי החנייה הענקיים בלי ,תאוקה', וללא תרגילי שחצנות מיותרים. הם ראו את משמעותה של נהיגה מהירה של ממש, והבינו היטב את משמעותה של כמות הידע החסרה להם. רק נהגים שמעולם לא ראו מירוץ גראנד־פרי או ראלי אמיתי, לא במציאות ואפילו לא בטלוויזיה – מוכנים להפוך כל רחוב צר ועמוס בתנועה, למסלול, ומצפים מכל נהג ברמזור שיתחרה עימם.

הדייהטסו־טורבו, בקבוצה 'A' במירוץ הראלי של לוקה־סטרייק, אנגליה

באירופה: בכל בית

במדינות כמו אנגליה, איטליה וצרפת, הספורט המוטורי פופולארי, ומגיע כמעט לכל בית, לא רק בהודמנויות החגיגיות של מירוץ גרנאר־פרי יוקרתי, אלא גם באמצעות עשרות תחרויות ואירועים מקומיים ועממיים. אזרחי מדינות אלה יכולים להשתלב ברבים מאירועים אלה, אפילו בריכבם הפרטי. ניתנת להם ההזדמנות לעמוד על תכונות מכוניתם ולהכיר את מיגבלותיה. במסגרת אירועים כאלה הם לומדים נהיגה מתקדמת מהי, ולומדים לעבור את מחסום הפחד הטבעי. אחרי מספר נסיונות ספורטיביים, מוצלחים יותר או פחות, משתנים גם הרגלי הנהיגה על הכביש בפעילות מוטורית טבעית ואינסטינקטיביות, בהתייחסות הנהג לפעולות מודעות ומחושבות.

הספורט המוטורי מלמד, למשל, מהו תפקידם של הצמיגים, וכיצד משפיעים עליהם, ועל הנהיגה בכלל, הבדלים בלחצי האוויר, ומדוע עדיף סוג צמיג מסוים על כביש חלק, ורטוב על סוג אחר. כך יודעים מדוע בלימה היסטרית תגרום לסטייתה של המכונית מנתיב נסיעתה, וכיצד למנוע התהפכות אפילו כשהרכב כבר על שני גלגלים.

את כל הדברים הללו ניתן ללמוד רק דרך לימוד רזי הספורט המוטורי. רק כך ניתן לשאוף לשלמות מאחורי ההגה.

משום מה, ולמרות נסיונות נואשים שלנו, הספורט המוטורי תוצרת חו"ל, ספורט המעניין ומרתק מיליוני צופים ברחבי העולם, לא זכה בארצנו לא להערכה, לא להבנה ולא לסיקור.

„אנדו", תרגיל בסיסי, אך מחייב אימונים רבים ■ ככל שמתאמנים יותר, משיגים גובה מרשים יותר ■ כדאי לנסות, אבל רק עם קסדה ומגינים

אלי אלבג

הרמת גלגל אחורי – בלשון המקצוענים: Endo – הוא דווקא תרגיל בסיסי וקל, ממנו ניתן להמשיך וללמוד תרגילים נוספים, כמו למשל הקפצת הגלגל הקדמי, כאשר האחורי באויר. מ„אנדו" ניתן גם לבצע תרגיל „מיאמי הופר" – שבעתיד אלמדכם כיצד לבצעו.

כלל ראשון למתחילים: לפני שניגשים לבצע את התרגיל – כל תרגיל: חובה לבדוק את מערכת הבלם הקדמי, אם היא פועלת כהלכה, אם עוצרת „חזק". רק אז ניתן לבצע את ה„אנדו".

כלל שני: רצוי להצטייד במגינים, כולל קסדה להגנת הראש.

„מדוע אני מדגיש כל זאת? – כי אם הבלם אינו תקין ותנסה לעצור, לא תהיה תגובה של הבלם – ואתה עלול ליפול קדימה, עם הפנים על הכידון ועל הכביש. אם הבלם תקין ועולים לגובה רב מדי – עלולים ליפול על הראש. לכן רצוי להצטייד בקסדה.

איך מבצעים את התרגיל?

רוכבים באיטיות, לוחצים על הבלם הקדמי, מעבירים את משקל־הגוף לקידמת האופניים ומנתרים כאשר הרגליים נשארות על הפדאלים. כאשר עולים לגובה, צריך להעביר את משקל גוף לאחור.

בתמונה שלפניכם [illegible] אותי מבצע את התרגיל הזה. הגעתי כמעט עד לקצה גבול הגובה האפשרי [illegible] כמו נגע בגלגל. כך [illegible] ניים ונזהרתי שלא ליפול קדימה. [illegible] הרוכב עולה יותר מדי לגובה [illegible] צריך לקפוץ מן הפדאלים לקרקע [illegible] – כדי למנוע נפילה קדימה.

איך יורדים? – כאשר אני נמצא בגובה, אני מעביר את משקל הגוף לאחור, כמה שיותר – וכך האופניים מתחילים לרדת. תוך כדי הירידה אני [illegible]

[illegible] להמשיך [illegible]

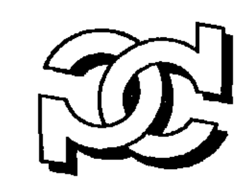
כללית, זה [illegible] מחייב אימונים [illegible] ומגינים לא [illegible] מגינים [illegible]

רוב [illegible] שבתחילה תשיגו גובה [illegible] ככל שתוסיפו להתאמן [illegible] תראו תוצאות.

שיא הגובה ב„אנדו", צילם: עודד לבל.

יש לכם גרין קארד - הרווחתם!

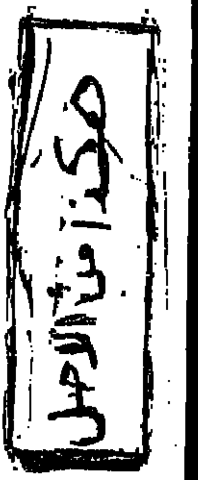
גרין קארד - הכרטיס הירוק ששווה הרבה כסף:
- ■ הנחות באלפי בתי עסק
- ■ הגרלות ופרסים
- ■ מאות מוצרים במבצעי הוזלה
- ■ אשראי חדשי שוטף בתחנות דלק
- ■ רפואת שיניים ובטוח בתנאים עדיפים
- ■ הגרלות אחת לשבועיים - טיסות ללונדון
- ■ כרטיסי קולנוע ב-20% הנחה
- ■ תלושי קניה לרשתות שווק בהנחה
- ■ מבצעי הוזלה מיוחדים על מאות מוצרים
- ■ החזר כספי בתווי קניה על כל קניה
- ■ מנוי חינם לספריית וידאו ועוד ועוד הטבות...

גרין קארד היא אחת החברות הדינמיות ביותר בארץ. היא קשורה לאלפי בתי עסק המצטרפים מדי יום למועדון ועל"י כך היא יכולה להעניק לך יותר הנחות ויותר הטבות.
חברת גרין קארד אינה קופאת על שמריה ומציעה לך מבצעים ועסקות חדשות כדי שלך יהיה תמיד יותר כדאי.

לקבלת פרטים נוספים, פנה בטלפון: 03-296731, 03-204406, 204494 ואתה בפנים.
גרין קארד ישראל בע"מ
דיזנגוף סנטר 510
ת"א 64332

יותר ויותר אנשים אומרים:
נשארתי בזכות גרין קארד

מועדון חובבי הספורט לקוראי מעריב

מדריך קניות עם הטבות בלעדיות לאוהדי הספורט בחסות גרין קארד

מתנות על כל קניה
כרטיסי קולנוע
עט או שרשרת
מחשב כיס + עט - על קניה מעל 750 ש"ח
מצלמת POLAROID - על קניה מעל 2000 ש"ח

בהגרלת מועדון חובבי הספורט לחודשים יוני, יולי
זכו בגלשני רוח של חב'

1. גב' דורית שרון מקור חיים 6 ירושלים ושקנתה ב: צחוק בצד מירושלים
2. מר שלמה גדון דרך עכו 85 ק. מוצקין, שקנה ב: באש-גל (שבא) ספורט.

כל החשבוניות שתגענה למשרדנו עד סוף חודש יוני, תשתתפנה בהגרלת הפרס הגדול

נמרודים ספורט — כל מוצרי ספורט המובחרים:
★ נעלי ספורט ★ גלי ★ נייק ★ אולסטאר ★ אדידס
מרכז כלל 240 י-ם טל. 02-227998

ירושלים 02-226514

מכרות המלך שלמה — King Solomon's Mines — ריצ'רד צמברליין
נשאלה מוות 3 — Death Wish 3 — צ'רלס ברונסון
מפיצים: יונייטד קינג וידאו
את הסרטים ניתן להשיג ב 150 ספריות בכל רחבי הארץ.

סטודיו לאופנה לגברים — 10% הנחה — רח' ההסתדרות 12, טל. 02-248387

מרכז האופניים — ציון • מכירה • תיקון • חלקים — ירושלים — יפו 50 (חניון העמודים) טלפון: 02-228672

צחוק בצד — בגדים ונעלים יבוא מאיטליה מיטב היצרנים — ירושלים

תכשיטי עפרה ★ זהב ★ שעונים ★ הזמנות ★ שיבוץ יהלומים — תכשיטי יהלומים במחירים ללא תקדים — ירושלים - רח' לונץ 2, טל. 02-241423

אלגנט וספורט אלגנט — גם תוצרת חוץ — המלך ג'ורג' 25, פינת הלל ירושלים טל. 241413

יוני אופנועים — מכירה ושרות לאופנועים אביזרים וחלפים — ירושלים — פייר קינג 30, תלפיות, טל. 02-713430

נבחר גם השנה כעסק הנבחר
רחצה לילית פנטסטית
מיום א' עד יום ה', משעה 7.45 עד 11 בלילה
יד אליהו, טל. 338031

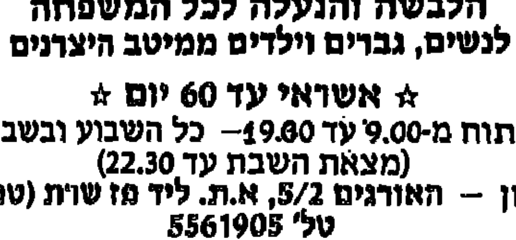
יבואני כל ציוד הגלישה

איפלה אל — ipalé style
ספורט נורית
• יצרן בגדי נשים גברים וילדים • ספורט אלגנט • יצרן סטים לקבוצות ספורט • בגדי עבודה בהזמנה.

עכשיו בוידיאו.
פרטים בספריות הסרטים המובחרות ואצל המשכירים המורשים של הד ארצי

אשדוד 055-24910

היפר רהיט 85 — מבחר רהיטים מהיצרן לצרכן במחירים ובתנאים ללא תחרות. אזור התעשיה רחובות דרך יבנה (ע"י היפר שוק) טל. 08-467846

ספורט אלגנט
הלבשה והנעלה לכל המשפחה
לנשים, גברים וילדים ממיטב היצרנים
☆ אשראי עד 60 יום ☆
פתוח מ-9.00 עד 19.60 — כל השבוע ובשבת (מצאת השבת עד 22.30)
חולון — האורגים 5/2, א.ת. ליד פז שוית (טמפו) טל' 5561905

חנות לחיות בית **כהן ובניו • רחובות •**
★ אקווריומים ★ ציפורים במחירים זולים ★ ציוד לכלבים וחתולים
★ ציוד ומזון לציפורים ★ דגי נוי מכל הסוגים
רחובות — הרצל 185 (בפסז' ממול למשטרה).

